

Έκδοση  
στην ελληνική γλώσσα

## Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	<b>Δικαστήριο</b>	
	ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ	
2000/C 102/01	Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 20ής Ιανουαρίου 2000 στην υπόθεση C-414/98 (αίτηση του Verwaltungsgericht Schwerin για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Landerzeugergemeinschaft eG Groß Godems κατά Amt für Landwirtschaft Parchim («Γεωργία — Κανονισμός (ΕΟΚ) 4115/88 — Ενισχύσεις για την εκτατικοποίηση της παραγωγής — Εφαρμοστέες κυρώσεις») .....	1
2000/C 102/02	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 27ης Ιανουαρίου 2000 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-104/89 και C-37/90 (αιτήσεις αποζημίωσης): J. M. Mulder, W. H. Brinkhoff, J. M. M. Muskens, T. Twijnstra (C-104/89) και Otto Heinemann (C-37/90) κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Συμπληρωματική εισφορά επί του γάλακτος — Εξωσυμβατική ευθύνη — Αποκατάσταση και εκτίμηση της ζημίας») .....	2
2000/C 102/03	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 27ης Ιανουαρίου 2000 στην υπόθεση C-8/98 (αίτηση του Landgericht Heilbronn για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Dansommer A/S κατά Andreas Götz («Σύμβαση των Βρυξελλών — Άρθρο 16, σημείο 1 — Αποκλειστική διεθνής δικαιοδοσία σε υποθέσεις μισθώσεων ακινήτων — Πεδίο εφαρμογής») .....	3
2000/C 102/04	Απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Ιανουαρίου 2000 στην υπόθεση C-190/98 (αίτηση του Oberlandesgericht Linz για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Volker Graf κατά Filzmoser Maschinenbau GmbH («Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Αποζημίωση λόγω απολύσεως — Άρνηση σε περίπτωση καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας από τον εργαζόμενο ενόψει ασκήσεως μισθωτής δραστηριότητας εντός άλλου κράτους μέλους») ....	3
2000/C 102/05	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 3ης Φεβρουαρίου 2000 στην υπόθεση C-207/98 (αίτηση του Landesarbeitsgericht Mecklenburg-Vorpommern για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Silke-Karin Mahlburg κατά Land Mecklenburg-Vorpommern («Ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών — Πρόσβαση σε απασχόληση — Άρνηση προσλήψεως εγκύου γυναίκας») .....	4

2000/C 102/06	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 3ης Φεβρουαρίου 2000 στην υπόθεση C-293/98 (αίτηση του Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Oviedo για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (Egeda) κατά Hostelería Asturiana SA (Hoasa) («Δικαιώματα του δημιουργού — Δορυφορική ραδιοτηλεοπτική μετάδοση και καλωδιακή αναμετάδοση»).....	4
2000/C 102/07	Απόφαση του Δικαστηρίου της 8ης Φεβρουαρίου 2000 στην υπόθεση C-17/98 (αίτηση του Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Emesa Sugar (Free Zone) NV κατά Aruba («Καθεστώς συνδέσεως των υπερπόντιων χωρών και εδαφών — Απόφαση 97/803/EK — Εισαγωγές ζάχαρης — Σώρευση καταγωγών ΑΚΕ/ΥΧΕ — Εκτίμηση του κύρους — Εθνικό δικαστήριο — Ασφαλιστικά μέτρα»).....	5
2000/C 102/08	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 10ης Φεβρουαρίου 2000 στην υπόθεση C-50/96 (αίτηση του Landesarbeitsgericht Hamburg για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Deutsche Telekom AG κατά Lilli L. Schröder («Ισότητα αμοιβών μεταξύ ανδρών και γυναικών εργαζομένων — Άρθρο 119 της Συνθήκης ΕΚ (τα άρθρα 117 έως 120 της Συνθήκης ΕΚ αντικαταστάθηκαν με τα άρθρα 136 ΕΚ έως 143 ΕΚ) — Πρωτόκολλο επί του άρθρου 119 της Συνθήκης ΕΚ — Επαγγελματικά συστήματα κοινωνικής ασφαλίσεως — Αποκλεισμός μερικώς απασχολούμενων εργαζομένων από την υπαγωγή σε επαγγελματικό σύστημα που παρέχει τη δυνατότητα συμπληρωματικής συντάξεως — Αναδρομική υπαγωγή — Δικαίωμα συντάξεως — Σχέσεις μεταξύ του εθνικού και του κοινοτικού δικαίου»).....	5
2000/C 102/09	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 10ης Φεβρουαρίου 2000 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-234/96 και C-235/96 (αίτηση του Landesarbeitsgericht Hamburg για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Deutsche Telekom AG κατά Agnes Vick (C-234/96), Ute Conze (C-235/96) («Ισότητα αμοιβών μεταξύ ανδρών και γυναικών εργαζομένων — Άρθρο 119 της Συνθήκης ΕΚ (τα άρθρα 117 έως 120 της Συνθήκης ΕΚ αντικαταστάθηκαν από τα άρθρα 136 ΕΚ έως 143 ΕΚ) — Πρωτόκολλο επί του άρθρου 119 της Συνθήκης ΕΚ — Επαγγελματικά συστήματα κοινωνικής ασφαλίσεως — Αποκλεισμός μερικώς απασχολούμενων εργαζομένων από την υπαγωγή σε επαγγελματικό σύστημα που παρέχει τη δυνατότητα συμπληρωματικής συντάξεως — Αναδρομική υπαγωγή — Δικαίωμα συντάξεως — Σχέσεις μεταξύ του εθνικού και του κοινοτικού δικαίου»).....	6
2000/C 102/10	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 10ης Φεβρουαρίου 2000 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-270/97 και C-271/97 (αίτηση του Landesarbeitsgericht Niedersachsen για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Deutsche Post AG κατά Elisabeth E. Sievers (C-270/97), Brunhilde B. Schrage (C-271/97) («Ισότητα αμοιβών μεταξύ ανδρών και γυναικών εργαζομένων — Άρθρο 119 της Συνθήκης ΕΚ (τα άρθρα 117 έως 120 της Συνθήκης ΕΚ αντικαταστάθηκαν με τα άρθρα 136 ΕΚ έως 143 ΕΚ) — Πρωτόκολλο επί του άρθρου 119 της Συνθήκης ΕΚ — Επαγγελματικά συστήματα κοινωνικής ασφαλίσεως — Αποκλεισμός μερικώς απασχολούμενων εργαζομένων από την υπαγωγή σε επαγγελματικό σύστημα που παρέχει τη δυνατότητα συμπληρωματικής συντάξεως — Αναδρομική υπαγωγή — Δικαίωμα συντάξεως — Σχέσεις μεταξύ του εθνικού και του κοινοτικού δικαίου — Σύμφωνη ερμηνεία του εθνικού δικαίου»).....	7
2000/C 102/11	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 10ης Φεβρουαρίου 2000 στην υπόθεση C-340/97 (αίτηση του Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbach για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Ömer Nazli, Caglar Nazli, Melike Nazli κατά Stadt Nürnberg («Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Άρθρα 6, παράγραφος 1, και 14, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως — Ένταξη στη νόμιμη αγορά εργασίας κράτους μέλους — Τούρκος εργαζόμενος που προφυλακίστηκε και ακολούθως καταδικάστηκε σε ποινή φυλακίσεως με αναστολή — Απέλαση για λόγους γενικής προλήψεως»).....	7
2000/C 102/12	Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 17ης Φεβρουαρίου 2000 στην υπόθεση C-156/97: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Van Balkom Non-Ferro Scheiding BV («Ρήτρα διατησίας — Καταγγελία συμβάσεως — Δικαίωμα αποδόσεως των προκαταβολών»).....	8

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2000/C 102/13	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 24ης Φεβρουαρίου 2000 στη υπόθεση C-434/97: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας («Προσφυγή λόγω παραβάσεως — Οδηγία 92/12/ΕΟΚ — Ειδική φορολόγηση των ισχυρών οινοπνευματωδών»).	9
2000/C 102/14	Διάταξη του Δικαστηρίου της 11ης Ιανουαρίου 2000 στην υπόθεση C-295/98: Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («ΕΓΤΠΕ — Εκκαθάριση λογαριασμών — Εκπρόθεσμη άσκηση προσφυγής — Απαράδεκτο»).	9
2000/C 102/15	Υπόθεση C-513/99: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το korkein hallinto-oikeus με απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 1999 στην υπόθεση εταιρία Stagescoach Finland κατά Δήμου του Ελσίνκι και HKL-Bussillikenne	10
2000/C 102/16	Υπόθεση C-9/00: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το korkein hallinto-oikeus με απόφαση της 31ης Δεκεμβρίου 1999 στην υπόθεση που αφορά την εταιρία Palin Granit Oy και τη διοίκηση της Vehmassalon kansanterveysystyön kuntayhtymä	10
2000/C 102/17	Υπόθεση C-17/00: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το College Juridictionnel de la Région de Bruxelles-Capitale με διάταξη της 9ης Δεκεμβρίου 1999 στην υπόθεση François De Coster κατά Δήμου Watermael-Boitsfort	11
2000/C 102/18	Υπόθεση C-19/00: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε, με διάταξη της 30ής Ιουλίου 1999, το Supreme Court της Ιρλανδίας στην υπόθεση SIAC Construction Ltd κατά The County Council of Mayo	11
2000/C 102/19	Υπόθεση C-23/00 P: Αίτηση αναιρέσεως του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως που ασκήθηκε στις 27 Ιανουαρίου 2000 κατά της αποφάσεως της 1ης Δεκεμβρίου 1999, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεύτερο τμήμα) στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-125/96, Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH και C. H. Boehringer Sohn Ltd., υποστηριζόμενες από τη Fédération européenne de la Santé animale (FEDESA) και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, υποστηριζομένου από το Stichting Kwaliteitsgarantie Vleeskalverensector (SKV) και την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και T-152/96, Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH και C. H. Boehringer Sohn Ltd., υποστηριζόμενες από τη Fédération européenne de la Santé animale (FEDESA), κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζομένης από το Stichting Kwaliteitsgarantie Vleeskalverensector (SKV) και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως	12
2000/C 102/20	Υπόθεση C-25/00: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε η Commissione Tributaria Regionale di Venezia (τριακοστό πρώτο τμήμα) με διάταξη της 9ης Δεκεμβρίου 1999 στα πλαίσια της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Ufficio delle Entrate di Venezia 2 και Hôtel Plaza SpA	12
2000/C 102/21	Υπόθεση C-27/00: Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division (Crown Office), με διάταξη της 21ης Δεκεμβρίου 1999, στην υπόθεση The Queen κατά Secretary of State for the Environment, Transport and the Regions, ex parte, Omega Air Limited	13
2000/C 102/22	Υπόθεση C-28/00: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Oberster Gerichtshof της Δημοκρατίας της Αυστρίας με διάταξη της 14ης Δεκεμβρίου 1999 στην υπόθεση Liselotte Kauer κατά Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten	13
2000/C 102/23	Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε με απόφαση της 21ης Ιανουαρίου 2000 το Cour de Cassation (Βέλγιο) (πρώτο τμήμα), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Conseil national de l'Ordre des architectes και Nicolas Dreesen (C-31/00)	14

2000/C 102/24	Υπόθεση C-32/00 P: Αίτηση αναρέσεως που άσκησε στις 7 Φεβρουαρίου 2000 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 1ης Δεκεμβρίου 1999 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-125/96, Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH και C. H. Boehringer Sohn Ltd, υποστηριζόμενες από την Fédération européenne de la Santé animale (Fedesa) και από το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υποστηριζόμενου από το Stichting Kwaliteitsgarantie Vleeskalverensector (SKV) και την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και T-125/96, Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH και C. H. Boehringer Sohn Ltd, υποστηριζόμενες από την Fédération européenne de la Santé animale (Fedesa), κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζόμενη από το Stichting Kwaliteitsgarantie Vleeskalverensector και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, .....	14
2000/C 102/25	Υπόθεση C-35/00: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Ηνωμένου Βασιλείου που ασκήθηκε στις 8 Φεβρουαρίου 2000 .....	15
2000/C 102/26	Υπόθεση C-46/00: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Ιρλανδίας που ασκήθηκε στις 14 Φεβρουαρίου 2000 .....	15
2000/C 102/27	Διαγραφή της υποθέσεως C-255/92 P .....	16
2000/C 102/28	Διαγραφή της υποθέσεως C-129/92.....	16
2000/C 102/29	Διαγραφή της υποθέσεως C-399/95.....	16
2000/C 102/30	Διαγραφή της υποθέσεως C-195/96.....	16
2000/C 102/31	Διαγραφή της υποθέσεως C-333/98.....	16
2000/C 102/32	Διαγραφή της υποθέσεως C-291/99.....	16
2000/C 102/33	Διαγραφή της υποθέσεως C-25/99 .....	17
2000/C 102/34	Διαγραφή της υποθέσεως C-346/99.....	17
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ		
2000/C 102/35	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Δεκεμβρίου 1999 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-190/95 και T-45/96, Société de distribution de mécaniques et d'automobiles (Sodima) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Ανταγωνισμός — Διανομή αυτοκινήτων — Εξέταση των καταγγελιών — Προσφυγή κατά παραλείψεως, προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημιώσεως — Απαράδεκτο).....	18
2000/C 102/36	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Δεκεμβρίου 1999 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-9/96 και T-211/96, Europeenne automobile SARL κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Ανταγωνισμός — Διανομή αυτοκινήτων — Εξέταση των καταγγελιών — Προσφυγή κατά παραλείψεως, προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημιώσεως).....	18
2000/C 102/37	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Δεκεμβρίου 1999 στην υπόθεση T-158/96, Acciairie di Bolzano SpA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Συνθήκη ΕΚΑΧ — Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Απόφαση διαπιστώνουσα το ασύμβατο ενισχύσεων και διατάσσουσα την επιστροφή τους — Μη γνωστοποιηθείσες ενισχύσεις — Ισχύον κώδικας ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα — Δικαιώματα άμυνας — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Ισχύοντα επιτόκια — Αιτιολογία»). .....	19

2000/C 102/38	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Φεβρουαρίου 2000 στην υπόθεση T-183/97, Carla Micheli κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Προσφυγή ακυρώσεως — Κοινοτική πολιτική σχετικά με την έρευνα και την τεχνολογική ανάπτυξη — Πρόγραμμα MAST III — Απόφαση περί καταρτίσεως του καταλόγου των δυναμένων να τύχουν κοινοτικής συνδρομής προτάσεων δράσεων — Αποκλεισμός προτάσεως κοινοτικής χρηματοδότησεως — Έννομο συμφέρον για την άσκηση προσφυγής — Κατάργηση της δίκης»).	19
2000/C 102/39	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Φεβρουαρίου 2000 στην υπόθεση T-241/97, Stork Amsterdam BV κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Ανταγωνισμός — Διοικητική διαδικασία — Εξέταση των καταγγελιών — Παράβαση του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 81 ΕΚ) — Διοικητικό έγγραφο περί θέσεως στο αρχείο — Επανάραξη της διαδικασίας — Αιτιολογία — Υποχρέωση — Περιεχόμενο — Συμφωνία συνεργασίας — Ρήτρα αμοιβαίας αποκλειστικότητας εφοδιασμού — Ρήτρα περί μη ανταγωνισμού).	20
2000/C 102/40	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Δεκεμβρίου 1999 στην υπόθεση T-300/97, Benito Latino κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Επαγγελματική ασθένεια — Έκθεση στον αμίαντο — Ποσοστό μόνιμης μερικής αναπηρίας — Παράτυπη γνωμάτευση της ιατρικής επιτροπής — Έλλειψη αιτιολογίας).	20
2000/C 102/41	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Δεκεμβρίου 1999 στην υπόθεση T-27/98, Albert Nardone κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Επαγγελματική ασθένεια — Έκθεση στον αμίαντο και σε άλλες ουσίες — Ποσοστό μόνιμης μερικής αναπηρίας — Μη σύννομη γνώμη της ιατρικής επιτροπής).	21
2000/C 102/42	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Φεβρουαρίου 2000 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-32/98 και T-41/98, Κυβέρνηση των Ολλανδικών Αντιλλών κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Σύνδεση των υπερποντίων χωρών και εδαφών με την Κοινότητα — Κανονισμός (ΕΚ) 2352/97 — Κανονισμός (ΕΚ) 2494/97 — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Απόφαση ΥΧΕ — Μέτρο διασφαλίσεως — Αιτιώδης σύνδεσμος).	21
2000/C 102/43	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Φεβρουαρίου 2000 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-46/98 και T-151/98, Conseil des communes et régions d'Europe (CCRE) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Προσφυγή ακυρώσεως — Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Αναπτύξεως — Μείωσης της χρηματοοικονομικής συνδρομής — Έλλειψη αιτιολογίας — Νόμιμη εμπιστοσύνη — Ασφάλεια δικαίου).	22
2000/C 102/44	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 1ης Φεβρουαρίου 2000 στην υπόθεση T-63/98: Transpo Maastricht BV και Marco Ooms κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Εσωτερική ναυσιπλοΐα — Διαρθρωτική εξυγίανση — Εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) 1101/89 — Αποκλείεται).	22
2000/C 102/45	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Δεκεμβρίου 1999 στην υπόθεση T-143/98, Michael Cendrowicz κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Διορισμός — Καθορισμός του επιπέδου της προς πλήρωση θέσεως — Προκήρυξη κενής θέσεως — Συγκριτική εξέταση των προσόντων — Πρόδηλη πλάνη).	23
2000/C 102/46	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Δεκεμβρίου 1999 στην υπόθεση T-144/98, Dino Cantoreggi κατά Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (Υπάλληλοι — Προαγωγή — Συγκριτική εξέταση των προσόντων).	23
2000/C 102/47	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Δεκεμβρίου 1999 στην υπόθεση T-198/98, Micro Leader Business κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Ανταγωνισμός — Καταγγελία — Απόρριψη — Άρθρα 85 και 86 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρα 81 ΕΚ και 82 ΕΚ) — Απαγόρευση εισαγωγής λογισμικών κυκλοφορούντων στο εμπόριο τρίτης χώρας — Εξάντληση των δικαιωμάτων του δημιουργού — Οδηγία 91/250/ΕΟΚ).	24

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2000/C 102/48	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Φεβρουαρίου 2000 στην υπόθεση T-60/99, Malcolm Townsend κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Κοινό σύστημα ασφαλίσεως κατά των κινδύνων ασθενείας — Κάλυψη του συζύγου).....	24
2000/C 102/49	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 7ης Φεβρουαρίου 2000 στην υπόθεση T-168/94 (92), Blackspur DIY Ltd κ.λπ. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως («Υπολογισμός των δικαστικών εξόδων»).....	24
2000/C 102/50	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 4ης Φεβρουαρίου 2000 στην υπόθεση T-147/96, Howard Batho κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Ένσταση απαραδέκτου — Νέο και ουσιώδες πραγματικό περιστατικό — Επιβεβαιωτική πράξη — Κατάταξη σε βαθμό — Άρθρο 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ).....	25
2000/C 102/51	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 6ης Δεκεμβρίου 1999 στην υπόθεση T-81/98, Patricia Boyes κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Θάνατος της προσφεύγουσας — Οι κληρονόμοι δεν συνεχίζουν τη δίκη — Κατάργηση της δίκης).....	25
2000/C 102/52	Διάταξη του προέδρου του Πρωτοδικείου της 15ης Δεκεμβρίου 1999 στην υπόθεση T-191/98 R II, Cho Yang Shipping Co. Ltd κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Ανταγωνισμός — Καταβολή προστίμου — Τραπεζική εγγύηση — Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Περίπτωση επειγόντος — Προσωρινά μέτρα).....	26
2000/C 102/53	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 10ης Φεβρουαρίου 2000 στην υπόθεση T-5/99, Παντελής Ανδριώτης κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και Ευρωπαϊκού Κέντρου για την Ανάπτυξη της Επαγγελματικής Κατάρτισης (Cedefop) (Cedefop — Διαδικασία συνάψεως δημόσιας σύμβασης παροχής υπηρεσιών — Πρόσκληση για την υποβολή προσφορών σχετικά με υπηρεσίες αρχιτέκτονα — Μη δημοσίευση ανακοινώσεως σχετικά με τα αποτελέσματα της διαδικασίας κατακυρώσεως — Έννομο συμφέρον — Προδήλως απαράδεκτο).....	26
2000/C 102/54	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 16ης Δεκεμβρίου 1999 στην υπόθεση T-153/99, Luciano Simonella κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλος — Μη προαγωγή — Προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημιώσεως — Προδήλως απαράδεκτο).....	27
2000/C 102/55	Υπόθεση T-268/99: Προσφυγή της Fédération Nationale d'Agriculture Biologique des régions de France (FNAB) κ.λπ., κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ασκήθηκε στις 15 Νοεμβρίου 1999.....	27
2000/C 102/56	Υπόθεση T-354/99: Προσφυγή της Kuwait Petroleum (Nederland) B.V. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 10 Δεκεμβρίου 1999.....	28
2000/C 102/57	Υπόθεση T-357/99: Προσφυγή της Telefon & Buch VerlagsgmbH κατά του Γραφείου εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που ασκήθηκε στις 22 Δεκεμβρίου 1999.....	28
2000/C 102/58	Υπόθεση T-358/99: Προσφυγή της Telefon & Buch VerlagsgmbH κατά του Γραφείου εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που ασκήθηκε στις 22 Δεκεμβρίου 1999.....	29
2000/C 102/59	Υπόθεση T-360/99: Προσφυγή της Community Concepts AG κατά του Γραφείου εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που ασκήθηκε στις 24 Δεκεμβρίου 1999.....	29
2000/C 102/60	Υπόθεση T-17/00: Προσφυγή της Willi Rothley και άλλων 70 βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που ασκήθηκε στις 21 Ιανουαρίου 2000	30

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2000/C 102/61	Μερική διαγραφή των συνεκδικαζομένων υποθέσεων T-530/93 κ.λπ.....	31
2000/C 102/62	Διαγραφή της υποθέσεως T-219/94.....	31
2000/C 102/63	Διαγραφή της υποθέσεως T-206/95.....	31
2000/C 102/64	Διαγραφή της υποθέσεως T-15/98.....	31
2000/C 102/65	Διαγραφή της υποθέσεως T-161/99.....	32
2000/C 102/66	Διαγραφή της υποθέσεως T-181/99.....	32

## I

(Ανακινώσεις)

## ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

## ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

## ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 20ής Ιανουαρίου 2000

στην υπόθεση C-414/98 (αίτηση του *Verwaltungsgericht Schwerin* για την έκδοση προδικαστικής απόφασης):  
*Landerzeugergemeinschaft eG Groß Godems κατά Amt für Landwirtschaft Parchim*<sup>(1)</sup>)

(«Γεωργία — Κανονισμός (ΕΟΚ) 4115/88 — Ενισχύσεις για την εκτατικοποίηση της παραγωγής — Εφαρμοστέες κυρώσεις»)

(2000/C 102/01)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-414/98, με αντικείμενο αίτηση του *Verwaltungsgericht Schwerin* (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ'εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ *Landerzeugergemeinschaft eG Groß Godems* και *Amt für Landwirtschaft Parchim*, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 16 του κανονισμού (ΕΟΚ) 4115/88 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, περί του καθορισμού των λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος ενισχύσεων στην εκτατικοποίηση της παραγωγής (ΕΕ L 361, σ. 13), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 838/93 της Επιτροπής, της 6ης Απριλίου 1993 (ΕΕ L 88, σ. 16), το Δικαστήριο, συγκαίμενο από τους J. C. Moitinho de Almeida,

πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann και J.-P. Puissechet (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γενικός γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 20 Ιανουαρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το άρθρο 16, παράγραφος 1, του κανονισμού 4115/88 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, περί του καθορισμού των λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος ενισχύσεων στην εκτατικοποίηση της παραγωγής, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 838/93 της Επιτροπής, της 6ης Απριλίου 1993, έχει την έννοια ότι οι λεπτομέρειες υπολογισμού της μείωσης των ενισχύσεων για την εκτατικοποίηση που προβλέπει η εν λόγω διάταξη έχουν εφαρμογή οσάκις η απόκλιση μεταξύ του αριθμού των μονάδων, για τις οποίες ζητείται η ενίσχυση, και του καθορισμένου αριθμού μονάδων υπερβαίνει τα δύο εκτάρια, χωρίς, πάντως, να εγγίζει το 10 % της εκτάσεως για την οποία ζητείται η ενίσχυση.
- 2) Η προβλεπόμενη στο άρθρο 16, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του τροποποιηθέντος κανονισμού 4115/88 μείωση των ενισχύσεων για την εκτατικοποίηση αφορά το σύνολο της περιόδου που καλύπτει η αναληφθείσα από τον δικαιούχο της ενισχύσεως δέσμευση, εκτός και αν ο τελευταίος μπορεί να αποδείξει ότι η απόκλιση μεταξύ του αριθμού μονάδων, για τις οποίες ζητείται η ενίσχυση, και του καθορισμένου αριθμού μονάδων δεν είναι προϊόν ούτε προθέσεως ούτε αποτέλεσμα δικής του αμελείας.

(<sup>1</sup>) ΕΕ C 33 της 6.2.1999.



## ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 27ης Ιανουαρίου 2000

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-104/89 και C-37/90 (αιτήσεις αποζημιώσεως): J. M. Mulder, W. H. Brinkhoff, J. M. M. Muskens, T. Twijnstra (C-104/89) και Otto Heinemann (C-37/90) κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων<sup>(1)</sup>

(«Συμπληρωματική εισφορά επί του γάλακτος — Εξωσυμβατική ευθύνη — Αποκατάσταση και εκτίμηση της ζημίας»)

(2000/C 102/02)

(Γλώσσες διαδικασίας: η ολλανδική και η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-104/89 και C-37/90, J. M. Mulder, W. H. Brinkhoff, J. M. M. Muskens, T. Twijnstra, εκπροσωπούμενοι από τους H. J. Bronkhorst, δικηγόρο Χάγης, και E. H. Rijnacker Hordijk, δικηγόρο 'Αμστερνταμ, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο J. Loesch, 11, rue Goethe, και Otto Heinemann, εκπροσωπούμενος από τον M. Düsing, δικηγόρο Münster, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο Lambert, Dupong και Konsbruck, 14a, rue des Bains, κατά κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωποι στην υπόθεση C-104/89: A. Brautigam και G. Houttuin και στην υπόθεση C-37/90: A. Brautigam) και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι στην υπόθεση C-104/89: T. van Rijn, στην υπόθεση C-37/90: D. Boob, επικουρούμενος από τον H.-J. Rabe), με αντικείμενο αιτήσεις αποζημιώσεως δυνάμει των άρθρων 178 και 215, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρων 235 ΕΚ και 288, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. J. G. Kartheyn, προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, G. Hirsch (εισηγητή), και H. Ragnemalm, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Saggio, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 27 Ιανουαρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

— στην υπόθεση C-104/89:

- 1) α) Υποχρεώνει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να καταβάλουν αλληλεγγύως στον J. M. Mulder αποζημίωση ύψους 555 818 NLG.
- β) Το ποσό είναι τοκοφόρο, με ετήσιο επιτόκιο 1,85 %, από 1ης Οκτωβρίου 1984 μέχρι της ημερομηνίας δημοσιεύσεως της προσωρινής αποφάσεως,

- γ) Από της τελευταίας αυτής ημερομηνίας, το εν λόγω ποσό γεννά τόκους υπερημερίας με ετήσιο επιτόκιο 8 %, μέχρις εξοφλήσεως.
- 2) α) Υποχρεώνει το Συμβούλιο και την Επιτροπή να καταβάλουν αλληλεγγύως στον W. H. Brinkhoff αποζημίωση ύψους 362 383 NLG.
  - β) Το ποσό αυτό είναι τοκοφόρο, με ετήσιο επιτόκιο 1,85 %, από της 5ης Μαΐου 1984 μέχρι της ημερομηνίας δημοσιεύσεως της προσωρινής αποφάσεως.
  - γ) Από της τελευταίας αυτής ημερομηνίας, το εν λόγω ποσό γεννά τόκους υπερημερίας με ετήσιο επιτόκιο 8 %, μέχρις εξοφλήσεως.
- 3) α) Υποχρεώνει το Συμβούλιο και την Επιτροπή να καταβάλουν αλληλεγγύως στον J. M. M. Muskens αποζημίωση ύψους 324 914 NLG.
  - β) Το ποσό αυτό είναι τοκοφόρο, με ετήσιο επιτόκιο 1,85 %, από της 22ας Νοεμβρίου 1984 μέχρι της ημερομηνίας δημοσιεύσεως της προσωρινής αποφάσεως.
  - γ) Από της τελευταίας αυτής ημερομηνίας, το εν λόγω ποσό γεννά τόκους υπερημερίας με ετήσιο επιτόκιο 8 %, μέχρις εξοφλήσεως.
- 4) α) Υποχρεώνει το Συμβούλιο και την Επιτροπή να καταβάλουν αλληλεγγύως στον T. Twijnstra αποζημίωση ύψους 579 570 NLG.
  - β) Το ποσό αυτό είναι τοκοφόρο, με ετήσιο επιτόκιο 1,85 %, από της 10ης Απριλίου 1985 μέχρι της ημερομηνίας δημοσιεύσεως της προσωρινής αποφάσεως.
  - γ) Από της τελευταίας αυτής ημερομηνίας, το εν λόγω ποσό γεννά τόκους υπερημερίας με ετήσιο επιτόκιο 8 %, μέχρις εξοφλήσεως.
- στην υπόθεση C-37/90:
- 5) α) Υποχρεώνει το Συμβούλιο και την Επιτροπή να καταβάλουν αλληλεγγύως στον O. Heinemann αποζημίωση ύψους 17 411 DEM.
  - β) Το ποσό αυτό είναι τοκοφόρο, με ετήσιο επιτόκιο 1,5 %, από της 20ής Νοεμβρίου 1984 μέχρι της ημερομηνίας δημοσιεύσεως της προσωρινής αποφάσεως.
  - γ) Από της τελευταίας αυτής ημερομηνίας, το εν λόγω ποσό γεννά τόκους υπερημερίας με ετήσιο επιτόκιο 7 %, μέχρις εξοφλήσεως.
- στις δύο υποθέσεις:
- 6) Απορρίπτει τις αγωγές κατά τα λοιπά.

- 7) Καταδικάζει το Συμβούλιο και την Επιτροπή στα δικαστικά τους έξοδα και, αλληλεγγύως, στο 90 % των εξόδων των εναγόντων, εξαιρέσει των εξόδων της πραγματογνωμοσύνης που διέταξε το Δικαστήριο. Το 90 % των τελευταίων αυτών εξόδων φέρουν αλληλεγγύως το Συμβούλιο και η Επιτροπή. Το εναπομένον 10 % των εν λόγω εξόδων βαρύνει το σύνολο των εναγόντων στις δύο υποθέσεις, από τους οποίους οι ενάγοντες στην υπόθεση C-104/89 φέρουν ο καθένας το 22 % ο δε O. Heinemann το 12 %.

(<sup>1</sup>) EE C 109 της 29.4.1989. EE C 71 της 21.3.1990.

## ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 27ης Ιανουαρίου 2000

στην υπόθεση C-8/98 (αίτηση του Landgericht Heilbronn για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Dansommer A/S κατά Andreas Götz (<sup>1</sup>)

(«Σύμβαση των Βρυξελλών — Άρθρο 16, σημείο 1 — Αποκλειστική διεθνής δικαιοδοσία σε υποθέσεις μισθώσεων ακινήτων — Πεδίο εφαρμογής»)

(2000/C 102/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-8/98, με αντικείμενο αίτηση του Landgericht Heilbronn (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του Πρωτοκόλλου της 3ης Ιουνίου 1971, για την ερμηνεία από το Δικαστήριο της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου μεταξύ Dansommer A/S και Andreas Götz, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 16, σημείο 1, στοιχείο α', της προαναφερθείσας Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 (EE 1982, L 388, σ. 7), όπως τροποποιήθηκε με τη Σύμβαση της 9ης Οκτωβρίου 1978, για την προσχώρηση του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας (EE 1982, L 388, σ. 24), με τη Σύμβαση της 25ης Οκτωβρίου 1982, για την προσχώρηση της Ελληνικής Δημοκρατίας (EE L 388, σ. 1), και με τη Σύμβαση της 26ης Μαΐου 1989, για την προσχώρηση του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας (EE L 285, σ. 1), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους R. Schintgen (εισηγητή), πρόεδρο του δευτέρου τμήματος, προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, P. J. G. Kartheyn και G. Hirsch, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. La Pergola, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 27 Ιανουαρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Ο κανόνας περί αποκλειστικής διεθνούς δικαιοδοσίας που προβλέπει όσον αφορά υποθέσεις μισθώσεως ακινήτων το άρθρο 16, σημείο 1, στοιχείο α', της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, όπως τροποποιήθηκε με τη Σύμβαση της 9ης Οκτωβρίου 1978, για την προσχώρηση του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, με τη Σύμβαση της 25ης Οκτωβρίου 1982, για την προσχώρηση της Ελληνικής Δημοκρατίας, και με τη Σύμβαση της 26ης Μαΐου 1989, για την προσχώρηση του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας, έχει εφαρμογή σε αγωγή αποζημίωσης λόγω κακής συντηρήσεως και ζημιών που προκλήθηκαν σε κατοικία την οποία είχε μισθώσει ιδιώτης για να περάσει εκεί μερικές εβδομάδες διακοπών, ακόμη κι αν δεν πρόκειται για ευθεία αγωγή ασκηθείσα από τον ιδιοκτήτη του ακινήτου, αλλά για αγωγή ασκηθείσα από το πρακτορείο ταξιδιών από το οποίο ο ενδιαφερόμενος είχε μισθώσει την κατοικία και το οποίο κινεί ένδικη διαδικασία κατόπιν υποκαταστάσεώς του στα δικαιώματα του ιδιοκτήτη του ακινήτου.

Οι παρακολουθηματικού χαρακτήρα ρήτρες περί ασφάλειας σε περίπτωση υπαναχωρήσεως και εγγυήσεως επιστροφής του καταβληθέντος από τον πελάτη τιμήματος, τις οποίες περιέχουν οι γενικοί όροι της συμβάσεως που συνάφθηκε μεταξύ του πρακτορείου αυτού και του μισθωτή και οι οποίες δεν αποτελούν το αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης, δεν επηρεάζουν τη φύση της συμβάσεως ως μισθώσεως ακινήτου υπό την έννοια της εν λόγω διατάξεως της Συμβάσεως.

(<sup>1</sup>) EE C 72 της 7.3.1998.

## ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 27ης Ιανουαρίου 2000

στην υπόθεση C-190/98 (αίτηση του Oberlandesgericht Linz για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Volker Graf κατά Filzmoser Maschinenbau GmbH (<sup>1</sup>)

(«Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Αποζημίωση λόγω απολύσεως — Άρνηση σε περίπτωση καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας από τον εργαζόμενο ενόψει ασκήσεως μισθωτής δραστηριότητας εντός άλλου κράτους μέλους»)

(2000/C 102/04)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-190/98, με αντικείμενο αίτηση του Oberlandesgericht Linz (Αυστρία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου μεταξύ Volker Graf

και Filzmoser Maschinenbau GmbH, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 48 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 39 ΕΚ), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J. C. Moitinho de Almeida, L. Sevón και R. Schintgen (εισηγητή), προέδρους τμήματος, P. J. G. Karpeyn, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann, H. Ragnemalm και M. Wathelet, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: N. Fennelly, γραμματέας: D. Louterman-Hubeau, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 27 Ιανουαρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Δεν αντιβαίνει προς το άρθρο 48 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 39 ΕΚ) η εθνική διάταξη η οποία δεν αναγνωρίζει το δικαίωμα αποζημιώσεως λόγω απολύσεως στον εργαζόμενο οσάκις αυτός καταγγέλλει ο ίδιος τη σύμβασή του εργασίας για να ασκήσει μισθωτή δραστηριότητα εντός άλλου κράτους μέλους, ενώ παρέχει το δικαίωμα της εν λόγω αποζημιώσεως στον εργαζόμενο οσάκις η σύμβαση λύεται χωρίς να έχει λάβει ο ίδιος την πρωτοβουλία της λύσεως ή να μπορεί αυτή να του καταλογιστεί.

(<sup>1</sup>) ΕΕ C 234 της 25.7.1998.

#### ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 3ης Φεβρουαρίου 2000

στην υπόθεση C-207/98 (αίτηση του Landesarbeitsgericht Mecklenburg-Vorpommern για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): *Silke-Karin Mahlburg κατά Land Mecklenburg-Vorpommern* (<sup>1</sup>)

(«Ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών — Πρόσβαση σε απασχόληση — Άρνηση προσλήψεως εγκύου γυναίκας»)

(2000/C 102/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-207/98, με αντικείμενο αίτηση του Landesarbeitsgericht Mecklenburg-Vorpommern (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου μεταξύ *Silke-Karin Mahlburg* και *Land Mecklenburg-Vorpommern*, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί της εφαρμογής της αρχής ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/002, σ. 70), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. J. G. Karpeyn

(εισηγητή), προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, G. Hirsch και H. Ragnemalm, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Saggio, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 3 Φεβρουαρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας, απαγορεύει την άρνηση προσλήψεως εγκύου γυναίκας για απασχόληση αορίστου χρόνου για τον λόγο ότι η συνδεομένη με την κατάσταση αυτή εκ του νόμου απαγόρευση εργασίας δεν επιτρέπει, εφόσον διαρκεί η εγκυμοσύνη της, καταλάβει, από την αρχή, την εν λόγω θέση απασχολήσεως.

(<sup>1</sup>) ΕΕ C 234 της 25.7.1998.

#### ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 3ης Φεβρουαρίου 2000

στην υπόθεση C-293/98 (αίτηση του Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Oviedo για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): *Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (Egeda) κατά Hostelería Asturiana SA (Hoasa)* (<sup>1</sup>)

(«Δικαιώματα του δημιουργού — Δορυφορική ραδιοτηλεοπτική μετάδοση και καλωδιακή αναμετάδοση»)

(2000/C 102/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-293/98, με αντικείμενο αίτηση του Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Oviedo (Ισπανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου μεταξύ *Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (Egeda)* και *Hostelería Asturiana SA (Hoasa)*, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 1 της οδηγίας 93/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Σεπτεμβρίου 1993, περί συντονισμού ορισμένων κανόνων όσον αφορά το δικαίωμα του δημιουργού και τα συγγενικά δικαιώματα που εφαρμόζονται στις δορυφορικές ραδιοτηλεοπτικές μεταδόσεις και την καλωδιακή αναμετάδοση (ΕΕ L 248, σ. 15), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. J. G. Karpeyn (εισηγητή), προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, G. Hirsch και H. Ragnemalm, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. La Pergola, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 3 Φεβρουαρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το ζήτημα κατά πόσον η εκ μέρους ξενοδοχειακής μονάδας λήψη τηλεοπτικών σημάτων μέσω δορυφόρου ή μέσω επιγείου δικτύου και η καλωδιακή διανομή τους στα διάφορα δωμάτια του ξενοδοχείου πρέπει να θεωρείται ως πράξη «παρουσιάσεως στο κοινό» ή ως «λήψη από το κοινό» δεν ρυθμίζεται από την οδηγία 93/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Σεπτεμβρίου 1993, περί συντονισμού ορισμένων κανόνων όσον αφορά το δικαίωμα του δημιουργού και τα συγγενικά δικαιώματα που εφαρμόζονται στις δορυφορικές ραδιοτηλεοπτικές μεταδόσεις και την καλωδιακή αναμετάδοση, και, επομένως, το ζήτημα αυτό πρέπει να εκτιμάται κατά το εθνικό δίκαιο.

(<sup>1</sup>) ΕΕ C 299 της 26.9.1998.

## ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 8ης Φεβρουαρίου 2000

στην υπόθεση C-17/98 (αίτηση του Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): *Emesa Sugar (Free Zone) NV κατά Aruba* (<sup>1</sup>)

(«Καθεστώς συνδέσεως των υπερποντίων χωρών και εδαφών — Απόφαση 97/803/ΕΚ — Εισαγωγές ζάχαρης — Σώρευση καταγωγών ΑΚΕ/ΥΧΕ — Εκτίμηση του κύρους — Εθνικό δικαστήριο — Ασφαλιστικά μέτρα»)

(2000/C 102/07)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-17/98 με αντικείμενο αίτηση του Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage (Κάτω Χώρες) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου μεταξύ *Emesa Sugar (Free Zone) NV* και *Aruba*, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς το κύρος της αποφάσεως 97/803/ΕΚ του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 1997, για την ενδιάμεση αναθεώρηση της απόφασης 91/482/ΕΟΚ σχετικά με τη σύνδεση των υπερποντίων χωρών και εδαφών με την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (ΕΕ L 329, σ. 50), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J. C. Moitinho de Almeida και D. A. O. Edward, προέδρους τμήματος, P. J. G. Kapteyn, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann, H. Ragnemalm και M. Wathelet (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 8 Φεβρουαρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Από την εξέταση των υποβληθέντων ερωτημάτων δεν προέκυψαν στοιχεία ικανά να θίξουν το κύρος της αποφάσεως 97/803/ΕΚ του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 1997, για την ενδιάμεση αναθεώρηση της απόφασης 91/482/ΕΟΚ σχετικά με τη σύνδεση των υπερποντίων χωρών και εδαφών με την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα.

2) Ασφαλιστικά μέτρα μπορούν να διαταχθούν από εθνικό δικαστήριο έναντι μη κοινοτικής αρχής, όταν υπάρχει άμεσος κίνδυνος παραβιάσεως του κοινοτικού δικαίου, μόνον εφόσον:

- το δικαστήριο αυτό έχει σοβαρές αμφιβολίες ως προς το κύρος των κοινοτικών διατάξεων τις οποίες εκτελεί η αρχή αυτή και εφόσον, στην περίπτωση που το Δικαστήριο δεν έχει ήδη επιληφθεί ερωτήματος σχετικού με το κύρος των επίμαχων στην κύρια δίκη διατάξεων, το δικαστήριο αυτό του υποβάλει σχετικό ερώτημα,
- συντρέχει περίπτωση επείγοντος, ο δε αιτών απειλείται με βαρεία και ανεπανόρθωτη ζημία, και
- το εν λόγω δικαστήριο λάβει δεόντως υπόψη το συμφέρον της Κοινότητας.

Το γεγονός ότι τα ασφαλιστικά αυτά μέτρα πρόκειται να διαταχθούν έναντι αρχής υπερπόντιας χώρας ή υπερπόντιου εδάφους από δικαστήριο κράτους μέλους σύμφωνα με τις διατάξεις της εσωτερικής έννομης τάξης του δεν μεταβάλλει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες πρέπει να διασφαλίζεται κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων η προστασία των ιδιωτών ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, όταν η ένδικη διαφορά στηρίζεται στο κοινοτικό δίκαιο.

(<sup>1</sup>) ΕΕ C 94 της 28.3.1998.

## ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 10ης Φεβρουαρίου 2000

στην υπόθεση C-50/96 (αίτηση του Landesarbeitsgericht Hamburg για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): *Deutsche Telekom AG κατά Lilli L. Schröder* (<sup>1</sup>)

(«Ισότητα αμοιβών μεταξύ ανδρών και γυναικών εργαζομένων — Άρθρο 119 της Συνθήκης ΕΚ (τα άρθρα 117 έως 120 της Συνθήκης ΕΚ αντικαταστάθηκαν με τα άρθρα 136 ΕΚ έως 143 ΕΚ) — Πρωτόκολλο επί του άρθρου 119 της Συνθήκης ΕΚ — Επαγγελματικά συστήματα κοινωνικής ασφαλίσεως — Αποκλεισμός μερικώς απασχολούμενων εργαζομένων από την υπαγωγή σε επαγγελματικό σύστημα που παρέχει τη δυνατότητα συμπληρωματικής συντάξεως — Αναδρομική υπαγωγή — Δικαίωμα συντάξεως — Σχέσεις μεταξύ του εθνικού και του κοινοτικού δικαίου»)

(2000/C 102/08)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-50/96, με αντικείμενο αίτηση του Landesarbeitsgericht Hamburg (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου

234 ΕΚ), με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Deutsche Telekom AG και Lilli L. Schröder, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 119 της Συνθήκης ΕΚ (τα άρθρα 117 έως 120 της Συνθήκης ΕΚ αντικαταστάθηκαν από τα άρθρα 136 ΕΚ έως 143 ΕΚ), καθώς και του πρωτοκόλλου σχετικά με το άρθρο 119 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας που έχει προσαρτηθεί ως παράρτημα στη Συνθήκη ΕΚ, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους R. Schintgen (εισηγητή), πρόεδρο του δευτέρου τμήματος, προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, G. Hirsch και H. Ragnemalm, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: Γ. Κοσμάς, γραμματέας: Η. Α. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 10 Φεβρουαρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ο αποκλεισμός των μερικών απασχολούμενων εργαζομένων από επαγγελματικό σύστημα συντάξεων, όπως αυτό για το οποίο πρόκειται στην κύρια δίκη, συνιστά έμμεση διάκριση απαγορευόμενη από το άρθρο 119 της Συνθήκης ΕΚ (τα άρθρα 117 έως 120 της Συνθήκης ΕΚ αντικαταστάθηκαν από τα άρθρα 136 ΕΚ έως 143 ΕΚ) όταν το μέτρο αυτό πλήττει, κατά ποσοστό, σημαντικά υψηλότερο αριθμό γυναικών εργαζομένων από ό,τι ανδρών εργαζομένων και δεν δικαιολογείται από παράγοντες αντικειμενικούς και ξένους προς οποιαδήποτε διάκριση βασιζόμενη στο φύλο.
- 2) Στην περίπτωση που αποκλεισμός των μερικών απασχολούμενων εργαζομένων από επαγγελματικό συνταξιοδοτικό σύστημα συνιστά έμμεση διάκριση απαγορευόμενη από το άρθρο 119 της Συνθήκης, η δυνατότητα επικλήσεως του αμέσου αποτελέσματος του εν λόγω άρθρου περιορίζεται διαχρονικώς, υπό την έννοια ότι οι περίοδοι υπηρεσίας των εν λόγω εργαζομένων λαμβάνονται υπόψη μόνον από της 8ης Απριλίου 1976, ημερομηνίας εκδόσεως της αποφάσεως *Defrenne II* (43/75), όσον αφορά την αναδρομική υπαγωγή τους σ' ένα τέτοιο σύστημα και τον υπολογισμό των παροχών που δικαιούνται, εξαιρουμένων εκείνων των εργαζομένων και των ελκόντων εξ αυτών δικαιώματα οι οποίοι, πριν από την ημερομηνία αυτή, άσκησαν ένδικη προσφυγή ή υπέβαλαν ισοδύναμη ένσταση.
- 3) Ο διαχρονικός περιορισμός της δυνατότητας επικλήσεως του αμέσου αποτελέσματος του άρθρου 119 της Συνθήκης, που προκύπτει από την απόφαση *Defrenne II*, δεν εμποδίζει την εφαρμογή διατάξεων της εθνικής νομοθεσίας που καθιερώνουν μια αρχή ισότητας, δυνάμει της οποίας, σε περιπτώσεις όπως αυτής της κύριας δίκης, οι μερικώς απασχολούμενοι εργαζόμενοι δικαιούνται να υπαχθούν αναδρομικώς σε επαγγελματικό συνταξιοδοτικό σύστημα και να λάβουν σύνταξη στο πλαίσιο αυτού του συστήματος.
- 4) Το κοινοτικό δίκαιο, και ιδίως η αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ιθαγένειας και το άρθρο 119 της Συνθήκης, δεν απαγορεύουν την εφαρμογή διατάξεων κρατών μελών που καθιερώνουν μια αρχή ισότητας δυνάμει της οποίας, σε περιπτώσεις όπως αυτές της κύριας δίκης, οι μερικώς απασχολούμενοι εργαζόμενοι δικαιούνται να υπαχθούν αναδρομικώς σε επαγγελματικό συνταξιοδοτικό σύστημα και να λάβουν σύνταξη στο πλαίσιο αυτού του συστήματος, παρά τον κίνδυνο στρεβλώσεως του ανταγωνισμού μεταξύ επιχειρηματιών διαφόρων κρατών μελών εις βάρος εργοδοτών εγκατεστημένων στο πρώτο κράτος μέλος.

(1) ΕΕ C 133 της 4.5.1996.

## ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 10ης Φεβρουαρίου 2000

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-234/96 και C-235/96 (αίτηση του *Landesarbeitsgericht Hamburg* για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): *Deutsche Telekom AG* κατά *Agnes Vick* (C-234/96), *Ute Conze* (C-235/96)<sup>(1)</sup>

**(«Ισότητα αμοιβών μεταξύ ανδρών και γυναικών εργαζομένων — Άρθρο 119 της Συνθήκης ΕΚ (τα άρθρα 117 έως 120 της Συνθήκης ΕΚ αντικαταστάθηκαν από τα άρθρα 136 ΕΚ έως 143 ΕΚ) — Πρωτόκολλο επί του άρθρου 119 της Συνθήκης ΕΚ — Επαγγελματικά συστήματα κοινωνικής ασφαλίσεως — Αποκλεισμός μερικών απασχολούμενων εργαζομένων από την υπαγωγή σε επαγγελματικό σύστημα που παρέχει τη δυνατότητα συμπληρωματικής συντάξεως — Αναδρομική υπαγωγή — Δικαίωμα συντάξεως — Σχέσεις μεταξύ του εθνικού και του κοινοτικού δικαίου»)**

(2000/C 102/09)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-234/96 και C-235/96, με αντικείμενο αιτήσεις του *Landesarbeitsgericht Hamburg* (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 117 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με τις οποίες ζητείται, στο πλαίσιο των διαφορών που εκκρεμούν ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ *Deutsche Telekom AG* και *Agnes Vick* (C-234/96), *Ute Conze* (C-235/96), η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 119 της Συνθήκης ΕΚ (τα άρθρα 117 έως 120 της Συνθήκης ΕΚ αντικαταστάθηκαν από τα άρθρα 136 ΕΚ έως 143 ΕΚ), καθώς και του πρωτοκόλλου σχετικά με το άρθρο 119 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, που έχει προσαρτηθεί ως παράρτημα στη Συνθήκη ΕΚ, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους R. Schintgen (εισηγητή), πρόεδρο του δευτέρου τμήματος, προεδρεύοντος του έκτου τμήματος, G. Hirsch και H. Ragnemalm, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: Γ. Κοσμάς, γραμματέας: Η. Α. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 10 Φεβρουαρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ο διαχρονικός περιορισμός της δυνατότητας επικλήσεως του αμέσου αποτελέσματος του άρθρου 119 της Συνθήκης ΕΚ (τα άρθρα 117 έως 120 της Συνθήκης ΕΚ αντικαταστάθηκαν από τα άρθρα 136 ΕΚ έως 143 ΕΚ), που προκύπτει από την απόφαση της 8ης Απριλίου 1976, *Defrenne II* (43/75), δεν εμποδίζει την εφαρμογή διατάξεων της εθνικής νομοθεσίας που καθιερώνουν μια αρχή ισότητας, δυνάμει της οποίας, σε περιπτώσεις όπως αυτή της κύριας δίκης οι μερικώς απασχολούμενοι εργαζόμενοι δικαιούνται να υπαχθούν αναδρομικώς σε επαγγελματικό συνταξιοδοτικό σύστημα και να λάβουν σύνταξη στο πλαίσιο αυτού του συστήματος.

2) Το γεγονός ότι οι σχετικές διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας προβλέπουν απαγόρευση κάθε διακρίσεως των εργαζομένων λόγω του ότι αυτοί απασχολούνται μερικώς και όχι λόγω του φύλου τους ουδώς επηρεάζει την απάντηση στο πρώτο ερώτημα.

(<sup>1</sup>) ΕΕ C 269 της 14.9.1996.

## ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 10ης Φεβρουαρίου 2000

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-270/97 και C-271/97 (αίτηση του Landesarbeitsgericht Niedersachsen για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Deutsche Post AG κατά Elisabeth E. Sievers (C-270/97), Brunhilde B. Schrage (C-271/97) (<sup>1</sup>)

(«Ισότητα αμοιβών μεταξύ ανδρών και γυναικών εργαζομένων — Άρθρο 119 της Συνθήκης ΕΚ (τα άρθρα 117 έως 120 της Συνθήκης ΕΚ αντικαταστάθηκαν με τα άρθρα 136 ΕΚ έως 143 ΕΚ) — Πρωτόκολλο επί του άρθρου 119 της Συνθήκης ΕΚ — Επαγγελματικά συστήματα κοινωνικής ασφάλισης — Αποκλεισμός μερικώς απασχολούμενων εργαζομένων από την υπαγωγή σε επαγγελματικό σύστημα που παρέχει τη δυνατότητα συμπληρωματικής συντάξεως — Αναδρομική υπαγωγή — Δικαίωμα συντάξεως — Σχέσεις μεταξύ του εθνικού και του κοινοτικού δικαίου — Σύμφωνη ερμηνεία του εθνικού δικαίου»)

(2000/C 102/10)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-270/97 και C-271/97, με αντικείμενο αιτήσεις του Landesarbeitsgericht Niedersachsen (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 117 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με τις οποίες ζητείται, στο πλαίσιο των διαφορών που εκκρεμούν ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Deutsche Post AG κατά Elisabeth E. Sievers (C-270/97), Brunhilde B. Schrage (C-271/97), η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 119 της Συνθήκης ΕΚ (τα άρθρα 117 έως 120 της Συνθήκης ΕΚ αντικαταστάθηκαν με τα άρθρα 136 ΕΚ έως 143 ΕΚ), καθώς και του πρωτοκόλλου σχετικά με το άρθρο 119 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας που έχει προσαρτηθεί ως παράρτημα στη Συνθήκη ΕΚ, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους R. Schintgen (εισηγητή), πρόεδρο του δευτέρου τμήματος, προεδρεύοντος του έκτου τμήματος, G. Hirsch και H. Ragnemalm, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: Γ. Κοσμάς, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 10 Φεβρουαρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Ο διαχρονικός περιορισμός της δυνατότητας επικλήσεως του αμέσου αποτελέσματος του άρθρου 119 της Συνθήκης ΕΚ (τα άρθρα 117 έως 120 της Συνθήκης ΕΚ αντικαταστάθηκαν από τα άρθρα 136 ΕΚ έως 143 ΕΚ), που προκύπτει από

την απόφαση Defrenne II (43/75), δεν εμποδίζει την εφαρμογή διατάξεων της εθνικής νομοθεσίας που καθιερώνουν μια αρχή ισότητας, δυνάμει της οποίας, σε περιπτώσεις όπως αυτή της κύριας δίκης, οι μερικώς απασχολούμενοι εργαζόμενοι δικαιούνται να υπαχθούν αναδρομικώς σε επαγγελματικό συνταξιοδοτικό σύστημα και να λάβουν σύνταξη στο πλαίσιο αυτού του συστήματος.

2) Το άρθρο 119 της Συνθήκης δεν απαγορεύει διατάξεις κράτους μέλους που καθιερώνουν μια αρχή ισότητας δυνάμει της οποίας, σε περιπτώσεις όπως αυτές της κύριας δίκης, οι μερικώς απασχολούμενοι εργαζόμενοι δικαιούνται να υπαχθούν αναδρομικώς σε επαγγελματικό συνταξιοδοτικό σύστημα και να λάβουν σύνταξη στο πλαίσιο αυτού του συστήματος, παρά τον κίνδυνο στρεβλώσεως του ανταγωνισμού μεταξύ επιχειρηματιών διαφόρων κρατών μελών εις βάρος εργοδοτών εγκατεστημένων στο πρώτο κράτος μέλος.

3) Το εθνικό δικαστήριο υποχρεούται να ερμηνεύει την εθνική του νομοθεσία, στο μέτρο του δυνατού, υπό το φως του γράμματος και του σκοπού των σχετικών κοινοτικών διατάξεων και, ιδίως, του άρθρου 119 της Συνθήκης, προκειμένου να διασφαλιστεί η εφαρμογή της αρχής της ισότητας των αμοιβών μεταξύ ανδρών και γυναικών εργαζομένων.

(<sup>1</sup>) ΕΕ C 271 της 6.9.1997.

## ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 10ης Φεβρουαρίου 2000

στην υπόθεση C-340/97 (αίτηση του Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbach για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Ömer Nazli, Caglar Nazli, Melike Nazli κατά Stadt Nürnberg (<sup>1</sup>)

(«Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Ελεύθερη κυκλοφορία των εαζομένων — Άρθρα 6, παράγραφος 1, και 14, παράγραφος 1, της απόφασης 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως — Ένταξη στη νόμιμη αγορά εργασίας κράτους μέλους — Τούρκος εργαζόμενος που προφυλακίστηκε και ακολούθως καταδικάστηκε σε ποινή φυλακίσεως με αναστολή — Απέλαση για λόγους γενικής προλήψεως»)

(2000/C 102/11)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-340/97, με αντικείμενο αίτηση του Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbach (Γερμανία) προς το Δικαστήριο,

κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου μεταξύ, αφενός, Ömer Nazli, Caglar Nazli και Melike Nazli και, αφετέρου, Stadt Nürnberg, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 6, παράγραφος 1, και 14, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1/80, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την προώθηση της συνδέσεως, την οποία εξέδωσε το Συμβούλιο Συνδέσεως που συστάθηκε με τη Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους R. Schintgen (εισηγητή), πρόεδρο του δευτέρου τμήματος και προεδρεύοντα του έκτου, P. J. G. Kartheyn και G. Hirsch, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischo, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 10 Φεβρουαρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Ο Τούρκος υπήκοος που παρέσχε αδιαλείπτως επί τέσσερα και πλέον έτη νόμιμη εργασία σε κράτος μέλος, αλλά ο οποίος στη συνέχεια προφυλακίστηκε επί ένα και πλέον έτος λόγω αδικήματος για το οποίο στη συνέχεια καταδικάστηκε τελεσιδικώς σε στερητική της ελευθερίας ποινή της οποίας η εκτέλεση ανεστάλη, δεν παύει, λόγω της μη παροχής εργασίας κατά τον χρόνο της προφυλακισέως του, να είναι ενταγμένος στη νόμιμη αγορά εργασίας του κράτους μέλους υποδοχής, υπό τον όρο ότι επανευρίσκει εργασία εντός εύλογου χρόνου από την αποφυλάκισή του, και μπορεί να απαιτήσει την παράταση της ισχύος της αδειάς διαμονής του στο κράτος αυτό, προκειμένου να εξακολουθήσει να ασκεί το δικαίωμά του για ελεύθερη πρόσβαση σε οποιαδήποτε έμμοση δραστηριότητα της επιλογής του βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 1, τρίτη περίπτωση, της αποφάσεως 1/80, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την προώθηση της συνδέσεως, που εξέδωσε το Συμβούλιο Συνδέσεως που συστάθηκε με τη Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας.

2) Το άρθρο 14, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1/80 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει την απέλαση Τούρκου υπηκόου που απολαύει δικαιώματος που του παρέχει απευθείας η εν λόγω απόφαση, οσάκις το μέτρο αυτό διατάσσεται κατόπιν ποινικής καταδίκης και με σκοπό την αποτροπή άλλων αλλοδαπών, χωρίς η ατομική συμπεριφορά του ενδιαφερόμενου να δίδει στη συγκεκριμένη περίπτωση λαβή για να υποτεθεί ότι θα διαπράξει και άλλες σοβαρές παραβάσεις να διαταράξουν τη δημόσια τάξη εντός του κράτους μέλους υποδοχής.

(<sup>1</sup>) ΕΕ C 357 της 22.11.1997.

## ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 17ης Φεβρουαρίου 2000

στην υπόθεση C-156/97: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Van Balkom Non-Ferro Scheiding BV (<sup>1</sup>)

(«Ρήτρα διατησίας — Καταγγελία συμβάσεως — Δικαίωμα αποδόσεως των προκαταβολών»)

(2000/C 102/12)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-156/97, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: H. van Lier και G. zur Hausen, επικουρούμενοι από τον B. Wägenbaur) κατά Van Balkom Non-Ferro Scheiding BV, με έδρα το Oss (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενης από τον D. Baas, δικηγόρο Mannheim, Postfach 10 27 50, D-68027 Mannheim, με αντικείμενο αγωγή με την οποία ζητήθηκε η εισπραξη της προκαταβολής την οποία η Επιτροπή κατέβαλε στην εναγομένη για ένα σχέδιο επίδειξης στον τομέα της παραγωγής ενέργειας από πολτοποιημένα απορρίμματα αυτοκινήτων, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους R. Schintgen, πρόεδρο τμήματος, G. Hirsch (εισηγητή) και B. Σκουρή, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischo, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, και εν συνεχεία H. A. Rühl, εξέδωσε στις 17 Φεβρουαρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Υποχρεώνει τη Van Balkom Non-Ferro Scheiding BV να καταβάλει στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων το ποσό των 251 649 ευρώ, πλέον τόκων επί του εν λόγω ποσού από 1ης Μαΐου 1995 υπολογιζομένων με τα επιτόκια τα οποία δημοσιεύονται την πρώτη εργάσιμη κάθε μήνα που εφαρμόζει το Ευρωπαϊκό Ταμείο Νομισματικής Συνεργασίας για τις συναλλαγές του σε ευρώ.

2) Απορρίπτει την αγωγή κατά τα λοιπά.

3) Καταδικάζει τη Van Balkom Non-Ferro Scheiding BV στα δικαστικά έξοδα.

(<sup>1</sup>) ΕΕ C 212 της 12.7.1997.

## ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 24ης Φεβρουαρίου 2000

στη υπόθεση C-434/97: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας<sup>(1)</sup>

(«Προσφυγή λόγω παραβάσεως — Οδηγία 92/12/ΕΟΚ — Ειδική φορολόγηση των ισχυρών οινόπνευματων»)

(2000/C 102/13)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-434/97, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: H. Michard και E. Traversa) κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (εκπρόσωποι: K. Rispal-Bellanger και G. Mignot), με αντικείμενο να αναγνωρισθεί ότι η Γαλλική Δημοκρατία, διατηρώντας σε ισχύ τις διατάξεις του άρθρου 26 του νόμου 83-25, της 19ης Ιανουαρίου 1983, περί του πεδίου εφαρμογής και της βάσεως υπολογισμού της εισφοράς «κοινωνικής ασφαλίσεως» που επιβαρύνει τα αλκοολούχα ποτά, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης (ΕΕ 1992, L 76, σ. 1), σε συνδυασμό ιδίως με το άρθρο 20 της οδηγίας 92/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά (ΕΕ 1992, L 316, σ. 21), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. C. Moitinho de Almeida, πρόεδρο του έκτου τμήματος, προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, L. Sevón, C. Gulmann, J.-P. Puissochet και M. Wathelet (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Saggio, γραμματέας: D. Louterman-Hubeau, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 24 Φεβρουαρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

<sup>(1)</sup> ΕΕ C 94 της 28.3.1998.

## ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 11ης Ιανουαρίου 2000

στην υπόθεση C-295/98: Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων<sup>(1)</sup>

(«ΕΓΤΠΕ — Εκκαθάριση λογαριασμών — Εκπρόθεσμη άσκηση προσφυγής — Απαράδεκτο»)

(2000/C 102/14)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-295/98, Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: U. Leanza, επικουρούμενος από τους D. Del Gaizo και G. Gastellani Pastoris) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: F. P. Ruggieri Laderchi), με αντικείμενο τη μερική ακύρωση της αποφάσεως 98/358/ΕΚ της Επιτροπής, της 6ης Μαΐου 1998, για την εκκαθάριση των λογαριασμών που υποβάλλονται από τα κράτη μέλη όσον αφορά τις δαπάνες για το 1994 του τμήματος Εγγυήσεων του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) (ΕΕ L 163, σ. 28), στον βαθμό που επέφερε χρηματοοικονομικές διορθώσεις σε ορισμένες δαπάνες που δήλωσε η Ιταλική Δημοκρατία, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τον G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward, L. Sevón και R. Schintgen, προέδρους τμήματος, P. J. G. Karpteyn, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann, H. Ragnemalm, M. Wathelet (εισηγητή) και B. Σκουρή, δικαστές γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 11 Ιανουαρίου 2000 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
- 2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

<sup>(1)</sup> ΕΕ C 327 της 24.10.1998.



**Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το korkein hallinto-oikeus με απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 1999 στην υπόθεση εταιρία Stagecoach Finland κατά Δήμου του Ελσίνκι και HKL-Bussillikenne**

(Υπόθεση C-513/99)

(2000/C 102/15)

Με απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 1999, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 28 Δεκεμβρίου 1999, το korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία), στο πλαίσιο της διαφοράς Stagecoach Finland κατά Δήμου του Ελσίνκι και HKL-Bussillikenne, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

1. Έχουν την έννοια οι διατάξεις της οδηγίας 93/38/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών (ΕΕ L 199, σ. 84), ιδίως το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', παράγραφος 2, στοιχείο γ', και παράγραφος 4, ότι η εν λόγω οδηγία έχει εφαρμογή στη διαδικασία διαγωνισμού αφορώσα αστικές συγκοινωνιακές γραμμές με λεωφορεία, όπου αναθέτων φορέας είναι κάποιος δήμος, όταν

- ο δήμος είναι αρμόδιος, στην οικεία γεωγραφική περιοχή, για την οργάνωση, την ανάπτυξη και για άλλα ζητήματα λειτουργίας των μαζικών συγκοινωνιών, καθώς και για την παροχή των συγκοινωνιακών υπηρεσιών και την άσκηση της σχετικής εποπτείας,
  - όσον αφορά τις ως άνω υπηρεσίες, υφίσταται στο πλαίσιο του δήμου μια ειδική δημοτική επιτροπή περί μέσων μαζικής μεταφοράς και μια υπαγόμενη σ' αυτήν δημοτική υπηρεσία συγκοινωνιών,
  - η δημοτική υπηρεσία συγκοινωνιών αποτελεί την κεντρική οργανωτική μονάδα, η οποία ενεργεί ως αναθέτουσα αρχή, υποβάλλει στη δημοτική επιτροπή περί μέσων μαζικής μεταφοράς προτάσεις σχετικά με το ποιες συγκοινωνιακές γραμμές θα λειτουργήσουν στο πλαίσιο ελεύθερου ανταγωνισμού και ποιο είναι το απαιτούμενο ποιοτικό επίπεδο των μεταφορικών υπηρεσιών και
  - στο πλαίσιο της δημοτικής υπηρεσίας συγκοινωνιών υφίστανται ειδικότερες μονάδες παροχής συγκοινωνιακών υπηρεσιών που έχουν αυτονομία έναντι της κεντρικής μονάδας από οικονομικής απόψεως, μεταξύ των οποίων και μία μονάδα η οποία παρέχει υπηρεσίες συγκοινωνιών με λεωφορεία και μετέχει στον ανταγωνισμό στον τομέα αυτό;
2. Έχουν την έννοια οι κοινοτικές διατάξεις περί δημοσίων έργων και προμηθειών, ιδίως αυτές του άρθρου 36, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για το συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών (ΕΕ L 209, σ. 1) ή του άρθρου 34, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/38/ΕΟΚ ότι, κατά τη διοργάνωση διαγωνισμού αφορώντος τις αστικές συγκοινωνίες με λεωφορεία, ο ενεργών ως αναθέτουσα αρχή δήμος μπορεί να λαμβάνει υπόψη ως βάση για τον προσδιορισμό της καλύτερης οικονομικά προσφοράς με σκοπό τη σύναψη της

σχετικής συμβάσεως, επιπλέον της τιμής της προσφοράς, του ποιοτικού επιπέδου και του προγράμματος περιορισμού των δυσμενών επιπτώσεων στο περιβάλλον και των άλλων χαρακτηριστικών των λεωφορείων, το χαμηλό επίπεδο θορύβου και εκπομπών οξειδίων του αζώτου των λεωφορείων που περιλαμβάνονται στην προσφορά, όπως ορίζεται εκ των προτέρων στη σχετική ανακοίνωση, κατά τρόπον ώστε να δίδονται επιπλέον μονάδες κατά τη σύγκριση των λεωφορείων που περιλαμβάνονται στις προσφορές όταν οι εκπομπές οξειδίων του αζώτου και το επίπεδο θορύβου των κατ' ιδίαν λεωφορείων δεν υπερβαίνουν ένα ορισμένο όριο;

3. Αν η απάντηση στην προηγούμενη ερώτηση είναι καταφατική, ζητείται απάντηση και στο ακόλουθο ερώτημα: Έχουν οι διατάξεις της Ευρωπαϊκής Κοινότητας περί δημοσίων έργων και προμηθειών την έννοια ότι δεν επιτρέπεται καθόλου η χορήγηση επιπλέον μονάδων λόγω των προαναφερθέντων χαρακτηριστικών των λεωφορείων σχετικά με το επίπεδο εκπομπών οξειδίων του αζώτου και το επίπεδο θορύβου εφόσον είναι εκ των προτέρων γνωστό ότι η ενεργούσα ως αναθέτουσα αρχή υπηρεσία του οικείου δήμου η οποία εκμεταλλεύεται και η ίδια συγκοινωνιακές γραμμές λεωφορείων έχει τη δυνατότητα να περιλαμβάνει στην προσφορά της λεωφορεία έχοντα τα προαναφερθέντα χαρακτηριστικά, τα οποία ελάχιστες επιχειρήσεις του τομέα αυτού έχουν τη δυνατότητα να περιλαμβάνουν στην προσφορά τους;

**Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το korkein hallinto-oikeus με απόφαση της 31ης Δεκεμβρίου 1999 στην υπόθεση που αφορά την εταιρία Palin Granit Oy και τη διοίκηση της Vehmassalon kansanterveystyöön kuntayhtymä**

(Υπόθεση C-9/00)

(2000/C 102/16)

Με απόφαση της 31ης Δεκεμβρίου 1999, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 13 Ιανουαρίου 2000, το korkein hallinto-oikeus, στο πλαίσιο της διαφοράς που αφορά την εταιρία Palin Granit Oy και τη διοίκηση της Vehmassalon kansanterveystyöön kuntayhtymä (υπηρεσίας αρμόδιας επί ζητημάτων υγείας της ενώσεως δήμων και κοινοτήτων της περιφέρειας του Vehmassalo) που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

Πρέπει να θεωρούνται τα θραύσματα που προκύπτουν από τις εργασίες εξορύξεως πετρωμάτων ως απόβλητα κατά την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο α', της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ<sup>(1)</sup> του Συμβουλίου, της 15.7.1975, περί αποβλήτων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ<sup>(2)</sup> του Συμβουλίου, της 18.3.1991, λαμβανομένων υπόψη των κάτωθι εκτιμημένων στα εδάφια α' έως δ':

- α') Τι σημασία έχει για τον ανωτέρω χαρακτηρισμό το γεγονός ότι τα θραύσματα πετρωμάτων εναποτίθενται σε περιοχή γεινιάζουσα προς τον τόπο της εξορύξεως εν αναμονή της μεταγενέστερης χρησιμοποίησώς τους; Έχει στο πλαίσιο αυτό κάποια σημασία το αν τα θραύσματα πετρωμάτων αποτίθενται στον τόπο της εξορύξεως ή σε γειτονικό τόπο ή σε απομακρυσμένη από τον τόπο αυτό περιοχή;

- β') Τι σημασία έχει για τον ανωτέρω χαρακτηρισμό το γεγονός ότι τα θραύσματα πετρωμάτων έχουν την ίδια σύσταση με το αρχικό εξορυσσόμενο πέτρωμα και ότι η σύστασή τους παραμένει αμετάβλητη ανεξάρτητα από τον χρόνο ή τον τρόπο διατηρήσεώς τους;
- γ') Τι σημασία έχει για τον ανωτέρω χαρακτηρισμό το γεγονός ότι τα θραύσματα δεν ενέχουν κινδύνους για την υγεία των ανθρώπων ή για το περιβάλλον; Όσον αφορά το αν είναι απόβλητα τα ως άνω θραύσματα, τι σημασία έχουν γενικά οι ενδεχόμενες επιπτώσεις τους στην υγεία και στο περιβάλλον;
- δ') Τι σημασία έχει για τον ανωτέρω χαρακτηρισμό το γεγονός ότι ο κύριος των θραυσμάτων πετρωμάτων προτίθεται να μετακινήσει τα θραύσματα αυτά, εν όλω ή εν μέρει, από τον τόπο εναποθέσεώς τους με σκοπό την αξιοποίησή τους, για παράδειγμα για χωματοσυγκτικές εργασίες ή για την κατασκευή κυματοθραυστών, και το ότι τα θραύσματα μπορούν να αξιοποιηθούν ως έχουν χωρίς κάποια ιδιαίτερη διαδικασία έχει το κατά πόσον είναι βέβαιη η πραγματοποίηση των σχεδίων του κυρίου των θραυσμάτων όσον αφορά μια τέτοια αξιοποίηση και ο χρόνος που θα μεσολαβήσει από της μεταφοράς στον χώρο εναποθέσεώς τους μέχρι την αξιοποίηση αυτή;

- (1) Οδηγία της 15ης Ιουλίου 1975 (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 86).  
 (2) Οδηγία για την τροποποίηση της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ περί των στερεών αποβλήτων (ΕΕ L 78, σ. 32).

**Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το College Juridictionnel de la Région de Bruxelles-Capitale με διάταξη της 9ης Δεκεμβρίου 1999 στην υπόθεση François De Coster κατά Δήμου Watermael-Boitsfort**

(Υπόθεση C-17/00)

(2000/C 102/17)

Με διάταξη της 9ης Δεκεμβρίου 1999, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 19 Ιανουαρίου 2000, το College Juridictionnel de la Région de Bruxelles-Capitale στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ François De Coster και Δήμου Watermael-Boitsfort, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Συμβιβάζονται τα άρθρα 1 έως 3 του κανονισμού φορολογίας παραβολικών κεραιών που ψήφισε το δημοτικό συμβούλιο Watermael-Boitsfort κατά τη δημόσια συνεδρίαση της 24ης Ιουνίου 1997, περί θεσπίσεως φόρου παραβολικών κεραιών, με τα άρθρα 59 έως 66 της Συνθήκης της 25ης Μαρτίου 1957, περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας;

**Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε, με διάταξη της 30ής Ιουλίου 1999, το Supreme Court της Ιρλανδίας στην υπόθεση SIAC Construction Ltd κατά The County Council of Mayo**

(Υπόθεση C-19/00)

(2000/C 102/18)

Με διάταξη της 30ής Ιουλίου 1999, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 24 Ιανουαρίου 2000, το Supreme Court της Ιρλανδίας, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιόν του μεταξύ SIAC Construction Ltd και The County Council of the County of Mayo, υπέβαλε στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

Όταν μία αρχή προβαίνει σε ανάθεση συμβάσεως σύμφωνα με τις διατάξεις της δεύτερης περιπτώσεως του άρθρου 29, παράγραφος 1, του κεφαλαίου 2 της οδηγίας 71/305/ΕΟΚ<sup>(1)</sup> του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 1971, όπως αυτή εφαρμόζεται στο εσωτερικό δικαίο κράτους μέλους, και όταν η αρχή αυτή, καθορίζοντας τα «κριτήρια αναθέσεως της συμβάσεως (εκτός της τιμής)», έχει ορίσει ότι η σύμβαση θα ανατεθεί «στον προσφέροντα εργολήπτη που θα υποβάλει προσφορά η οποία θα κριθεί ως η πλέον συμφέρουσα» για την αναθέτουσα αρχή «από πλευράς κόστους και τεχνικής αξίας», και όταν οι έχοντες υποβάλει τις τρεις χαμηλότερες προσφορές είναι εργολήπτες αναγνωρισμένης ικανότητας και έχουν υποβάλει έγκυρες προσφορές αποδεκτής τεχνικής αξίας, οι δε τιμές της προσφοράς στις τρεις χαμηλότερες προσφορές δεν εμφανίζουν σημαντική απόκλιση μεταξύ τους, είναι η αναθέτουσα αρχή υποχρεωμένη να αναθέσει τη σύμβαση στον εργολήπτη που έχει υποβάλει τη χαμηλότερη προσφορά ή έχει αναθέτουσα αρχή το δικαίωμα να αναθέσει τη σύμβαση στον εργολήπτη που προσέφερε την αμέσως υψηλότερη τιμή, βάσει της επαγγελματικής εκθέσεως των συμβούλων μηχανικών της σύμφωνα με την οποία το τελικό κόστος της συμβάσεως για την αναθέτουσα αρχή ενδέχεται να είναι μικρότερο εάν η σύμβαση ανατεθεί στον εργολήπτη που προσέφερε τη δεύτερη χαμηλότερη τιμή απ' ό,τι θα ήταν εάν η σύμβαση ανετίθετο στον εργολήπτη που προσέφερε τη χαμηλότερη τιμή;

(1) Οδηγία περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων (ΕΕ ειδ. έκδ. 17/001, σ. 7).

Αίτηση αναίρεσης του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενωσης που ασκήθηκε στις 27 Ιανουαρίου 2000 κατά της αποφάσεως της 1ης Δεκεμβρίου 1999, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δευτερο τμήμα) στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-125/96, Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH και C. H. Boehringer Sohn Ltd., υποστηριζόμενες από τη Fédération européenne de la Santé animale (FEDESA) και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενωσης, υποστηριζόμενου από το Stichting Kwaliteitsgarantie Vleeskalverensector (SKV) και την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και T-152/96, Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH και C. H. Boehringer Sohn Ltd., υποστηριζόμενες από τη Fédération européenne de la Santé animale (FEDESA), κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζόμενης από το Stichting Kwaliteitsgarantie Vleeskalverensector (SKV) και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενωσης

(Υπόθεση C-23/00 P)

(2000/C 102/19)

Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενωσης, εκπροσωπούμενο από τους Μογρα Σιμς-Ροβέρτσον και Ιγνακίο Διέζ Παρρα, νομικούς συμβούλους, με αντικείμενο στο Λουξεμβούργο τον Alessandro Morbilli, διευθυντή της διεύθυνσεως νομικών υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100 Bd. Konrad Adenauer, Kirchberg, άσκησε στις 27 Ιανουαρίου 2000 αναίρεση κατά της αποφάσεως της 1ης Δεκεμβρίου 1999, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δευτερο τμήμα) στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-125/96<sup>(1)</sup>, Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH και C. H. Boehringer Sohn Ltd., υποστηριζόμενες από τη Fédération européenne de la Santé animale (FEDESA) και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενωσης, υποστηριζόμενου από το Stichting Kwaliteitsgarantie Vleeskalverensector (SKV) και την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και T-152/96<sup>(2)</sup>, Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH και C. H. Boehringer Sohn Ltd., υποστηριζόμενες από τη Fédération européenne de la Santé animale (FEDESA), κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζόμενης από το Stichting Kwaliteitsgarantie Vleeskalverensector (SKV) και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενωσης.

Το ανααιρεσίον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αποφανθεί επί της ενστάσεως απαραδέκτου που είχε προβάλει το Συμβούλιο στην υπόθεση T-125/96,
- να ακυρώσει την απόφαση του Πρωτοδικείου κατά το μέρος κατά το οποίο γίνεται δεκτό ότι δεν χρειάζεται να ληφθεί απόφαση επί της ενστάσεως απαραδέκτου την οποία είχε προβάλει το Συμβούλιο.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Από την απόφαση του Πρωτοδικείου προκύπτει ότι έγιναν δεκτοί όλοι οι αμυντικοί ισχυρισμοί του Συμβουλίου, όσον αφορά τόσο την προσφυγή μερικής ακυρώσεως της οδηγίας 96/22/EK του Συμβουλίου<sup>(3)</sup>, όσο και την αγωγή αποζημιώσεως λόγω της θεσπίσεως της εν λόγω οδηγίας (υπόδ. T-125/96), καθώς και τον συναφή ισχυρισμό περί ελλείψεως νομιμότητας του προβλήθηκε στο πλαίσιο της προσφυγής μερικής ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 1312/96 της Επιτροπής<sup>(4)</sup> (υπόδ. T-152/96).

Παρά τη φαινομενική ευδοκιμηση της προσφυγής, το Συμβούλιο ασκεί την παρούσα αναίρεση σε σχέση με την απόφαση επί της υποθέσεως T-125/96, διότι θεωρεί ότι το Πρωτοδικείο, μη εξετάζοντας προσηκόντως την ένσταση απαραδέκτου που είχε προβάλει, υπέπεσε σε ουσιώδες νομικό σφάλμα. Κατά το Συμβούλιο, η παράλειψη του Πρωτοδικείου να αποφανθεί κατ' αρχάς επί της ενεργητικής νομιμοποιήσεως φυσικού ή νομικού προσώπου για την άσκηση προσφυγής κατά οδηγίας, πριν από την εξέταση της ουσίας της υποθέσεως, αντιβαίνει προς το γράμμα και το πνεύμα του άρθρου 230, παράγραφος 4, ΕΚ και προς τη νομολογία του Δικαστηρίου.

<sup>(1)</sup> ΕΕ C 318 της 26.10.1996, σ. 15.

<sup>(2)</sup> ΕΕ C 354 της 23.11.1996, σ. 32.

<sup>(3)</sup> Οδηγία της 29ης Απριλίου 1996, για την απαγόρευση της χρησιμοποίησης ορισμένων ουσιών με ορμονική ή θυρεοστατική δράση και των β-ανταγωνιστικών ουσιών στη ζωική παραγωγή για κερδοσκοπικούς λόγους και για την κατάργηση των οδηγιών 81/602/ΕΟΚ, 88/146/ΕΟΚ και 88/299/ΕΟΚ (ΕΕ L 125, σ. 3).

<sup>(4)</sup> Κανονισμός της 8ης Ιουλίου 1996, σχετικά με την τροποποίηση του παραρτήματος III του κανονισμού (ΕΟΚ) 2377/90 του Συμβουλίου για τη θέσπιση κοινοτικής διαδικασίας για τον καθορισμό ανώτατων ορίων καταλοίπων κτηνιατρικών φαρμάκων στα τρόφιμα ζωικής προέλευσης (ΕΕ L 170, σ. 8).

**Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε η Commissione Tributaria Regionale di Venezia (τριακοστό πρώτο τμήμα) με διάταξη της 9ης Δεκεμβρίου 1999 στα πλαίσια της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Ufficio delle Entrate di Venezia 2 και Hôtel Plaza SpA**

(Υπόθεση C-25/00)

(2000/C 102/20)

Με διάταξη της 9ης Δεκεμβρίου 1999, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 28 Ιανουαρίου 2000, η Commissione Tributaria Regionale di Venezia (τριακοστό πρώτο τμήμα) υπέβαλε στο Δικαστήριο, στα πλαίσια της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Ufficio delle Entrate di Venezia 2 και Hôtel Plaza SpA, τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

- α) αν συμβιβάζεται ή όχι με την κοινοτική έννομη τάξη και την οδηγία 69/335/ΕΟΚ<sup>(1)</sup> έκτακτος άμεσος φόρος, κλιμακούμενος κατά χρόνο (0,75 % ετησίως, νομοθετικό διάταγμα 394/92, μετατραπέν στον νόμο 461/92, παραταθέν με το νομοθετικό διάταγμα 564/94, μετατραπέν στον νόμο 656/94 και παραταθέν έτι περαιτέρω με τον νόμο 549/95)
- β) αν είναι νόμιμη η επιβολή φόρου επί της περιουσίας και στο κεφάλαιο, όπως αυτό εξατομικεύεται στο: παθητικό/Α καθαρή περιουσία/Ι κεφάλαιο, του άρθρου 2424 του ιταλικού αστικού κώδικα<sup>(2)</sup>, μετά την επελθούσα με το άρθρο 5 του νομοθετικού διατάγματος 127/91 τροποποίηση, κεφάλαιο επί του οποίου έχει ήδη επιβληθεί αρχικό τέλος εισφοράς, κατά την έννοια του προεδρικού διατάγματος 131/86, λαμβάνοντας υπόψη το τελεολογικό κριτήριο, η κεφαλαιώδης σημασία του οποίου έναντι του γραμματικού και συστηματικού κριτηρίου αναγνωρίζεται παγίως με τη νομολογία ΕΟΚ.

(1) Οδηγία του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1969 (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 20).

(2) Πρόκειται για ορισμένα συστατικά της περιουσιακής καταστάσεως στοιχεία που περιλαμβάνει το άρθρο 2424 του ιταλικού αστικού κώδικα.

**Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division (Crown Office), με διάταξη της 21ης Δεκεμβρίου 1999, στην υπόθεση The Queen κατά Secretary of State for the Environment, Transport and the Regions, ex parte, Omega Air Limited**

(Υπόθεση C-27/00)

(2000/C 102/21)

Με διάταξη της 21ης Δεκεμβρίου 1999 που περιήλθε στη γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 31 Ιανουαρίου 2000, το High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division (Crown Office), στο πλαίσιο της υποθέσεως The Queen κατά Secretary of State for the Environment, Transport and the Regions, ex parte, Omega Air Ltd, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του ακόλουθου ερωτήματος:

Είναι το άρθρο 2, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 925/1999<sup>(1)</sup> του Συμβουλίου άκυρο καθόσον ορίζει «τα επαναπιστοποιημένα αεριωθούμενα υποχηρικά πολιτικά αεροπλάνα» κατά τρόπο ώστε τα αεροπλάνα των οποίων οι κινητήρες έχουν αντικατασταθεί «από νέους με λόγο παρακάμψης 3 ή περισσότερο» δεν υπόκεινται στις απαγορεύσεις που επιβάλλει ο κανονισμός

ενώ τα αεροπλάνα, οι κινητήρες των οποίων έχουν πλήρως αντικατασταθεί από νέους με λόγο παρακάμψης κάτω του 3 υπόκεινται στις απαγορεύσεις αυτές, λαμβανομένων ιδίως υπόψη:

- i) της υποχρεώσεως αιτιολογίας που θεσπίζει το άρθρο 253 Συνθήκης ΕΚ·
- ii) της γενικής αρχής της αναλογικότητας·
- iii) των δικαιωμάτων που αντλούν ενδεχομένως τα πρόσωπα από τη Γενική Συμφωνία Δασμών και Εμπορίου και/ή τη Συμφωνία για τα Τεχνικά Εμπόδια στο Εμπόριο·

(1) Για την εγγραφή στα νηολόγια και εκμετάλλευση εντός της Κοινότητας ορισμένων τύπων αεριωθούμενων υποχηρικών πολιτικών αεροπλάνων που έχουν τροποποιηθεί και επαναπιστοποιηθεί ως τηρούντα τα πρότυπα του τόμου Ι, μέρος ΙΙ, κεφάλαιο 3, του παραρτήματος 16 της Σύμβασης για τη Διεθνή Πολιτική Αεροπορία, τρίτη έκδοση (Ιούλιος 1993) (ΕΕ L 115, σ. 1)· και διορθωτικό (ΕΕ L 120, σ. 47).

**Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Oberster Gerichtshof της Δημοκρατίας της Αυστρίας με διάταξη της 14ης Δεκεμβρίου 1999 στην υπόθεση Liselotte Kauer κατά Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten**

(Υπόθεση C-28/00)

(2000/C 102/22)

Με διάταξη της 14ης Δεκεμβρίου 1999, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την 1η Φεβρουαρίου 2000, το Oberster Gerichtshof της Δημοκρατίας της Αυστρίας στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Liselotte Kauer και Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο της έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

«Έχει την έννοια το άρθρο 94, παράγραφοι 1 έως 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου<sup>(1)</sup>, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2001/83 του Συμβουλίου<sup>(2)</sup>, της 2ας Ιουνίου 1983, που τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1249/92 του Συμβουλίου<sup>(3)</sup>, της 30ής Απριλίου 1992, ότι απαγορεύει εθνική ρύθμιση σύμφωνα με την οποία οι περίοδοι της ανατροφής τέκνων στο εσωτερικό της χώρας ισχύουν ως πλασματικός χρόνος ασφάλισης συντάξεων, σε κράτος μέλος του ΕΟΧ (εν προκειμένω: στο Βέλγιο), εντούτοις, μόνον αν οι περίοδοι αυτοί διανύθηκαν μετά την έναρξη της ισχύος της εν λόγω συμφωνίας (1.1.1994) και, επιπλέον, μόνον υπό την προϋπόθεση ότι για το τέκνο αυτό υπάρχει ή υπήρξε αξίωση

για χρηματική παροχή λόγω του ασφαλιστικού γεγονότος της μητρότητας σύμφωνα με τον (αυστριακό) Allgemeines Sozialversicherungsgesetz (γενικό νόμο κοινωνικής ασφάλισης, στο εξής: ASVG) ή άλλο (αυστριακό) ομοσπονδιακό νόμο ή αξίωση για επίδομα τέκνου προς τη μητέρα σύμφωνα με τον (αυστριακό) Betriebshilfegesetz;»

(<sup>1</sup>) ΕΕ ειδ. έκδ. 05/002, σ. 78.

(<sup>2</sup>) ΕΕ 1983 L 230, σ. 6.

(<sup>3</sup>) ΕΕ 1992 L 136, σ. 28.

**Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε με απόφαση της 21ης Ιανουαρίου 2000 το Cour de Cassation (Βέλγιο) (πρώτο τμήμα), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Conseil national de l'Ordre des architectes και Nicolas Dreessen**

**(C-31/00)**

(2000/C 102/23)

Με απόφαση της 21ης Ιανουαρίου 2000, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 7 Φεβρουαρίου 2000, το Cour de Cassation (Βέλγιο) (πρώτο τμήμα), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Conseil national de l'Ordre des architectes και Nicolas Dreessen που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του ακόλουθου ερωτήματος:

Έχουν τα άρθρα 5 και 52 της Συνθήκης της Ρώμης την έννοια ότι το κράτος μέλος, σε αρμόδια αρχή του οποίου ένας κοινοτικός υπήκοος, κάτοχος διπλώματος κτηθέντος εντός άλλου κράτους μέλους, υποβάλλει αίτημα παροχής αδείας ασκήσεως επαγγέλματος, την πρόσβαση στο οποίο η εθνική νομοθεσία εξαρτά από την κτήση διπλώματος ή επαγγελματικών προσόντων, υποχρεούται να λάβει υπόψη το προβαλλόμενο από τον αιτούντα δίπλωμα και να προβεί σε συγκριτική εξέταση μεταξύ των ικανοτήτων και των προσόντων που πιστοποιούνται με το δίπλωμα αυτό και των ικανοτήτων και των προσόντων που απαιτούν οι εθνικοί κανόνες, ακόμα και στην περίπτωση κατά την οποία υφίσταται, όσον αφορά το εξεταζόμενο επάγγελμα, οδηγία εκδοθείσα βάσει του άρθρου 57, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, της εν λόγω Συνθήκης, όταν η οδηγία αυτή προβλέπει, όσον αφορά τις περιόδους σπουδών που πραγματοποιούνται κατά τη διάρκεια μιας μεταβατικής περιόδου, περιοριστική απαρίθμηση των διπλωμάτων ή πιστοποιητικών που χορηγούν τα διάφορα κράτη μέλη, βάσει των οποίων πρέπει να επιτρέπεται η άσκηση του σχετικού επαγγέλματος εντός των άλλων κρατών μελών, όταν ο αιτών εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του ως άνω μεταβατικού συστήματος και όταν το δίπλωμα που αυτός επικαλείται δεν περιλαμβάνεται στην προαναφερθείσα περιοριστική απαρίθμηση;

**Αίτηση αναιρέσεως που άσκησε στις 7 Φεβρουαρίου 2000 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 1ης Δεκεμβρίου 1999 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-125/96, Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH και C. H. Boehringer Sohn Ltd, υποστηριζόμενες από την Fédération européenne de la Santé animale (Fedesa) και από το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, υποστηριζόμενου από το Stichting Kwaliteitsgarantie Vleeskalverensector (SKV) και την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και T-125/96, Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH και C. H. Boehringer Sohn Ltd, υποστηριζόμενες από την Fédération européenne de la Santé animale (Fedesa), κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζόμενη από το Stichting Kwaliteitsgarantie Vleeskalverensector και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως**

**(Υπόθεση C-32/00 P)**

(2000/C 102/24)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Xavier Lewis, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, άσκησε στις 7 Φεβρουαρίου 2000, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 1ης Δεκεμβρίου 1999 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-125/96 (<sup>1</sup>), Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH και C. H. Boehringer Sohn Ltd, υποστηριζόμενες από την Fédération européenne de la Santé animale (Fedesa) και από τη Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, υποστηριζόμενου από το Stichting Kwaliteitsgarantie Vleeskalverensector (SKV) και την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και T-152/96 (<sup>2</sup>), Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH και C. H. Boehringer Sohn Ltd, υποστηριζόμενες από την Fédération européenne de la Santé animale (Fedesa), κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζόμενη από το Stichting Kwaliteitsgarantie Vleeskalverensector και Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να αναιρέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 1ης Δεκεμβρίου 1999 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-125/96, Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH και C. H. Boehringer Sohn Ltd, κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, και T-152/96, Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH και C. H. Boehringer Sohn Ltd, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κατά το μέτρο που ακυρώνει τον κανονισμό 1312/96 της Επιτροπής της 8ης Ιουλίου 1996, σχετικά με την τροποποίηση του παραρτήματος III του κανονισμού (ΕΟΚ) 2377/90 του Συμβουλίου για τη θέσπιση κοινοτικής διαδικασίας για τον καθορισμό ανώτατων ορίων καταλοίπων κτηνιατρικών φαρμάκων στα τρόφιμα ζωικής προελεύσεως (ΕΕ 1996 L 170 σ. 8), καθόσον προβλέπει ότι τα ανώτατα όρια καταλοίπων που καθορίζει για την κλεβουτερόλη ισχύουν μόνο για ορισμένες θεραπευτικές χρήσεις στα βοοειδή και στα ιπποειδή.

2. Να απορρίψει την προσφυγή περί ακυρώσεως του κανονισμού 1312/96 της Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH και C. H. Boehringer Sohn στην υπόθεση T-152/96 ως αβάσιμη.
3. Να καταδικάσει την Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH και την C. H. Boehringer Sohn στα δικαστικά έξοδα της αναγκαστικής διαδικασίας.
4. Να καταδικάσει την Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH και την C. H. Boehringer Sohn στα δικαστικά έξοδα της εκδικάσεως της προσφυγής ακυρώσεως στην υπόθεση T-152/96.

#### Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη κρίνοντας ότι υπερέβη τις εξουσίες της περιορίζοντας την ισχύ των ανωτάτων ορίων καταλοίπων (ΑΟΚ) που καθόρισε ο κανονισμός 1312/96.

Η Επιτροπή υποστηρίζει επίσης ότι το σκεπτικό που στηρίζει την κρίση αυτή είναι αντιφατικό, ελλιπές και εσφαλμένο.

(<sup>1</sup>) ΕΕ C 318 της 26.10.1996, σ. 15.

(<sup>2</sup>) ΕΕ C 354 της 23.11.1996, σ. 32.

#### Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Ηνωμένου Βασιλείου που ασκήθηκε στις 8 Φεβρουαρίου 2000

(Υπόθεση C-35/00)

(2000/C 102/25)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Richard Wainright, κύριο νομικό σύμβουλο, και τη Lena Ström, νομικό σύμβουλο, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 8 Φεβρουαρίου 2000 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Ηνωμένου Βασιλείου.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, παραλείποντας να καταρτίσει σχέδια διαχειρίσεως αποβλήτων σύμφωνα με τις απαιτήσεις των οδηγιών 75/442/ΕΟΚ(<sup>1</sup>), 91/689/ΕΟΚ(<sup>2</sup>) και 94/62/ΕΚ(<sup>3</sup>) περί αποβλήτων και/ή να ενημερώσει συναφώς την Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 7, 6 και 14 των οδηγιών αυτών, αντιστοίχως,
- να καταδικάσει το Ηνωμένο Βασίλειο στα δικαστικά έξοδα.

#### Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Τα υπάρχοντα σχέδια διαχειρίσεως αποβλήτων που έχουν κοινοποιηθεί στην Επιτροπή βάσει του άρθρου 7 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ δεν φαίνεται να καλύπτουν ολόκληρο το έδαφος του Ηνωμένου Βασιλείου. Από τα στοιχεία που διαθέτει η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το Ηνωμένο Βασίλειο δεν έχει κοινοποιήσει επαρκή αριθμό σχεδίων διαχειρίσεως αποβλήτων που να καλύπτουν ολόκληρο το έδαφος του Ηνωμένου Βασιλείου.

Όσον αφορά την οδηγία 91/689/ΕΟΚ, από το παράρτημα I της αιτιολογημένης γνώμης προκύπτει ότι 21 από τα κοινοποιηθέντα σχέδια δεν περιέχουν τα απαιτούμενα στοιχεία σχετικά με τα επικίνδυνα απόβλητα. Βάσει του άρθρου 6 της οδηγίας αυτής, οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου υποχρεούνται να καταρτίσουν σχέδια για τη διαχείριση των επικινδύνων αποβλήτων. Από τα παρασχεθέντα στοιχεία προκύπτει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο παρέλειψε να εκπληρώσει την υποχρέωση αυτή.

Επιπλέον, όσον αφορά την οδηγία 94/62/ΕΚ, μόνον ένα σχέδιο περιλαμβάνει κεφάλαιο σχετικά με τα απορρίμματα συσκευασίας. Βάσει του άρθρου 14 της οδηγίας αυτής οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου οφείλουν να περιλάβουν στο σχέδιο διαχειρίσεως αποβλήτων του άρθρου 7 ειδικό κεφάλαιο για τη διαχείριση των απορριμμάτων συσκευασίας. Από τα παρασχεθέντα στοιχεία προκύπτει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο παρέλειψε να εκπληρώσει την υποχρέωση αυτή.

(<sup>1</sup>) Του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερών αποβλήτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 86).

(<sup>2</sup>) Του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για τα επικίνδυνα απόβλητα (ΕΕ L 377, 31.12.1991, σ. 20).

(<sup>3</sup>) Του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1994, για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας (ΕΕ L 365, 31.12.1994, σ. 10).

#### Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Ιρλανδίας που ασκήθηκε στις 14 Φεβρουαρίου 2000

(Υπόθεση C-46/00)

(2000/C 102/26)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την Karen Banks, νομική σύμβουλο, και τον Bernard Mongin, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 14 Φεβρουαρίου 2000 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Δημοκρατίας της Ιρλανδίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Ιρλανδίας, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 98/21/ΕΚ του Συμβουλίου, της 8ης Απριλίου 1998<sup>(1)</sup>, για την τροποποίηση της οδηγίας 93/16/ΕΟΚ<sup>(2)</sup> του Συμβουλίου, για τη διευκόλυνση της ελεύθερης κυκλοφορίας των ιατρών και της αμοιβαίας αναγνώρισης των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων τους, ή παραλείποντας να λάβει τα αναγκαία μέτρα για τη συμμόρφωση προς την οδηγία αυτή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία·
- 2) να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

*Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα*

Το άρθρο 249 ΕΚ (πρώην άρθρο 189 της Συνθήκης ΕΚ), κατά το οποίο η οδηγία δεσμεύει κάθε μέλος ως προς το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, συνεπάγεται την υποχρέωση των κρατών μελών να τηρούν τις προθεσμίες που τάσσει η οδηγία για τη συμμόρφωση. Η προθεσμία αυτή έληξε στις 31 Δεκεμβρίου 1998 και η Ιρλανδία δεν έχει θεσπίσει τις αναγκαίες διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την εν λόγω οδηγία.

<sup>(1)</sup> ΕΕ L 119 της 22.4.1998, σ. 15.

<sup>(2)</sup> ΕΕ L 165 της 7.7.1993, σ. 1.

#### **Διαγραφή της υποθέσεως C-255/92 P<sup>(1)</sup>**

(2000/C 102/27)

Με διάταξη της 9ης Δεκεμβρίου 1999, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-255/92 P, BASF AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

<sup>(1)</sup> ΕΕ C 187 της 24.7.1992.

#### **Διαγραφή της υποθέσεως C-129/92<sup>(1)</sup>**

(2000/C 102/28)

Με διάταξη της 10ης Δεκεμβρίου 1999, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-129/92, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

<sup>(1)</sup> ΕΕ C 188 της 3.7.1999.

#### **Διαγραφή της υποθέσεως C-399/95<sup>(1)</sup>**

(2000/C 102/29)

Με διάταξη της 13ης Δεκεμβρίου 1999, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-399/95, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

<sup>(1)</sup> ΕΕ C 77 της 16.3.1996.

#### **Διαγραφή της υποθέσεως C-195/96<sup>(1)</sup>**

(2000/C 102/30)

Με διάταξη της 13ης Δεκεμβρίου 1999, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-195/96, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

<sup>(1)</sup> ΕΕ C 247 της 24.8.1996.

#### **Διαγραφή της υποθέσεως C-333/98<sup>(1)</sup>**

(2000/C 102/31)

Με διάταξη της 17ης Ιανουαρίου 2000, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-333/98 (αίτηση της Commissione dei ricorsi contro i provvedimenti dell'Ufficio Italiano Brevetti e Marchi για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως), Merck & Co. Inc. κατά Ufficio Italiano Brevetti e Marchi.

<sup>(1)</sup> ΕΕ C 327 της 24.10.1998.

#### **Διαγραφή της υποθέσεως C-291/99<sup>(1)</sup>**

(2000/C 102/32)

Με διάταξη της 18ης Ιανουαρίου 2000, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-291/99 (αίτηση του Tribunale di Trieste, Prima Sezione Civile, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως), Crossbow Srl κατά Ministero delle Finanze.

<sup>(1)</sup> ΕΕ C 314 της 30.10.1999.

**Διαγραφή της υποθέσεως C-25/99<sup>(1)</sup>**

(2000/C 102/33)

Με διάταξη της 21ης Ιανουαρίου 2000, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-25/99, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατία της Αυστρίας.

\_\_\_\_\_  
(<sup>1</sup>) ΕΕ C 86 της 27.3.1999.

**Διαγραφή της υποθέσεως C-346/99<sup>(1)</sup>**

(2000/C 102/34)

Με διάταξη της 25ης Ιανουαρίου 2000, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-346/99, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

\_\_\_\_\_  
(<sup>1</sup>) ΕΕ C 333 της 20.11.1999.



## ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

## ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 13ης Δεκεμβρίου 1999

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-190/95 και T-45/96, Société de distribution de mécanique et d'automobiles (Sodima) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων<sup>(1)</sup>

(Ανταγωνισμός — Διανομή αυτοκινήτων — Εξέταση των καταγγελιών — Προσφυγή κατά παραλείψεως, προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημιώσεως — Απαράδεκτο)

(2000/C 102/35)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-190/95 και T-45/96, Société de distribution de mécanique et d'automobiles (Sodima), με έδρα το Istres (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τους Dominique Rafoni, εκκαθαριστή, και Jean-Claude Fourgoux, δικηγόρο Παρισιού, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Pierrot Schiltz, 4, rue Béatrix de Bourbon, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: αρχικώς Giuliano Marengo και Guy Charrier και κατόπιν G. Marengo και Loïc Guérin), με αντικείμενο προσφυγές-αγωγές με τις οποίες ζητήθηκε, πρώτο, να διαπιστωθεί ότι η Επιτροπή παρανόμως παρέλειψε να λάβει θέση κατόπιν καταγγελίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας στηριζομένης στο άρθρο 85 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 81 ΕΚ) και στον κανονισμό (ΕΟΚ) 123/85 της Επιτροπής, της 12ης Δεκεμβρίου 1984, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΟΚ σε ορισμένες κατηγορίες συμφωνιών διανομής και εξυπηρετήσεως των πελατών πριν και μετά την πώληση αυτοκινήτων οχημάτων (ΕΕ 1985, L 15, σ. 16), δεύτερο, η ακύρωση φερομένης σιωπηρής αποφάσεως περί μη ανακινώσεως στην προσφεύγουσα-ενάγουσα των στοιχείων του φακέλου, τρίτο, η ακύρωση φερομένης σιωπηρής αποφάσεως περί συνενώσεως της καταγγελίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας με άλλες καταγγελίες και, τέταρτο, η αποκατάσταση ζημίας, το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους B. Vesterdorf, Πρόεδρο, J. Pitzung και M. Βηλαρά, δικαστές· γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 13 Δεκεμβρίου 1999 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή στην υπόθεση T-190/95 ως απαράδεκτη.
- 2) Παρέλκει η απόφαση επί του περί παραλείψεως αιτήματος στην υπόθεση T-45/96.
- 3) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή-αγωγή στην υπόθεση T-45/96.

4) Καταδικάζει την προσφεύγουσα-ενάγουσα στα δικαστικά έξοδα της υποθέσεως T-190/95. Έκαστος διάδικος θα φέρει τα έξοδά του όσον αφορά την υπόθεση T-45/96.

<sup>(1)</sup> ΕΕ C 333 της 9.12.1995 και C 145 της 18.5.1996.

## ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 13ης Δεκεμβρίου 1999

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-9/96 και T-211/96, Euroéenne automobile SARL κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων<sup>(1)</sup>

(Ανταγωνισμός — Διανομή αυτοκινήτων — Εξέταση των καταγγελιών — Προσφυγή κατά παραλείψεως, προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημιώσεως)

(2000/C 102/36)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-9/96 και T-211/96, Euroéenne automobile SARL, με έδρα το Carcassonne (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον Jean-Claude Fourgoux, δικηγόρο Παρισιού, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Pierrot Schiltz, 4, rue Béatrix de Bourbon, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: αρχικώς Giuliano Marengo και Guy Charrier και κατόπιν G. Marengo και Loïc Guérin), με αντικείμενο προσφυγές-αγωγές με τις οποίες ζητήθηκε η ακύρωση της αποφάσεως Επιτροπής της 9ης Οκτωβρίου 1996, περί απορρίψεως καταγγελίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας στηριζομένης στο άρθρο 85 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 81 ΕΚ), και η αποκατάσταση ζημίας, το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους B. Vesterdorf, Πρόεδρο, J. Pitzung και M. Βηλαρά, δικαστές· γραμματέας: A. Mair, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 13 Δεκεμβρίου 1999 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή στην υπόθεση T-211/96.
- 2) Η προσφεύγουσα-ενάγουσα θα φέρει τα δικαστικά έξοδα στην υπόθεση T-211/96.
- 3) Η υπόθεση T-9/96 διαγράφεται από το πρωτόκολλο.
- 4) Η Επιτροπή θα φέρει τα δικαστικά έξοδα στην υπόθεση T-9/96.

<sup>(1)</sup> ΕΕ C 95 της 30.3.1996 και C 54 της 22.2.1997.

## ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 16ης Δεκεμβρίου 1999

στην υπόθεση T-158/96, Acciairie di Bolzano SpA κατά  
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων<sup>(1)</sup>

(«Συνθήκη ΕΚΑΧ — Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Απόφαση διαπιστώνουσα το ασύμβατο ενισχύσεων και διατάσσουσα την επιστροφή τους — Μη γνωστοποιηθείσες ενισχύσεις — Ισχύον κώδικας ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα — Δικαιώματα άμυνας — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Ισχύοντα επιτόκια — Αιτιολογία»)

(2000/C 102/37)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση T-158/96, Acciairie di Bolzano SpA, με έδρα το Bolzano (Ιταλία), εκπροσωπούμενη, αρχικώς, από τους Giulio Macrì, Bruno Nascimbene, δικηγόρους Μιλάνου, και Massimo Condinanzi, δικηγόρο Biella, και, στη συνέχεια, από τον Nascimbene, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Franco Colussi, 36, rue de Wiltz, υποστηριζόμενη από την Falck SpA, με έδρα το Μιλάνο (Ιταλία), εκπροσωπούμενη, αρχικώς, από τους Giulio Macrì και Franco Colussi, δικηγόρους Μιλάνου, και, στη συνέχεια, από τον Macrì και τον Massimo Condinanzi, δικηγόρο Biella, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Franco Colussi, 36, rue de Wiltz και την Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Umberto Colesanti και Aiello Giacomo, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Enrico Traversa, Paul Nemitz, Enrico Altieri, και, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, Tito Ballarino), με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 96/617/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 17ης Ιουλίου 1996, σχετικά με ορισμένες ενισχύσεις που χορηγήθηκαν από την αυτόνομη περιφέρεια του Μπολτζάνο προς όφελος της επιχείρησης Acciaierie di Bolzano (ΕΕ L 274, σ. 30), το Πρωτοδικείο (πέμπτο πενταμελές τμήμα), συγκείμενο από τους J. D. Cooke, Πρόεδρο, R. García-Valdecasas, την P. Lindh καθώς και τους J. Pirlung και M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 16 Δεκεμβρίου 1999 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει τη προσφυγή.
- 2) Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και αυτά της Επιτροπής.
- 3) Έκαστος των παρεμβαπόντων φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

<sup>(1)</sup> ΕΕ C 54 της 22.2.1997.

## ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 17ης Φεβρουαρίου 2000

στην υπόθεση T-183/97, Carla Micheli κ.λπ. κατά Επιτροπής  
των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων<sup>(1)</sup>

(«Προσφυγή ακυρώσεως — Κοινοτική πολιτική σχετικά με την έρευνα και την τεχνολογική ανάπτυξη — Πρόγραμμα MAST III — Απόφαση περί καταρτίσεως του καταλόγου των δυναμένων να τύχουν κοινοτικής συνδρομής προτάσεων δράσεων — Αποκλεισμός προτάσεως κοινοτικής χρηματοδοτήσεως — Έννομο συμφέρον για την άσκηση προσφυγής — Κατάργηση της δίκης»)

(2000/C 102/38)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση T-183/97, Carla Micheli, Andrea Peirano, Carlo Nike Bianchi και Marinella Abbate, εκπροσωπούμενοι από τους Wilma Viscardini Donà, Mariano Paolin και Simonetta Donà, δικηγόρους Πάδουας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Ernest Arendt, 39, rue Mathias Hardt, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, (εκπρόσωποι: Eugenio de March και Alberto Dal Ferro), με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής περί καταρτίσεως του καταλόγου των δυναμένων να τύχουν κοινοτικής συνδρομής προτάσεων δράσεων, στο πλαίσιο του ειδικού προγράμματος έρευνας, τεχνολογικής αναπτύξεως και επιδείξεως στον τομέα των θαλασσιών επιστημών και τεχνολογιών (1994-1998), στο μέτρο που από τον κατάλογο αυτό αποκλείεται η πρόταση Possible, συντονισμένη από τη Micheli, απόφαση που κοινοποιήθηκε με το από 26ης Μαρτίου 1997 έγγραφο των υπηρεσιών της Επιτροπής, το οποίο παρελήφθη, με τηλεμοιοτυπία, στις 17 Απριλίου 1997 και ταχυδρομικώς, στις 20 Μαΐου 1997, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τον R. M. Moura Ramos, Πρόεδρο, V. Tiili και τον P. Mengozzi, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε, στις 17 Φεβρουαρίου 2000, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Καταργείται η δίκη ως προς την υπό κρίση προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

<sup>(1)</sup> ΕΕ C 271 της 6.9.97.

## ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 17ης Φεβρουαρίου 2000

στην υπόθεση T-241/97, *Stork Amsterdam BV* κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων<sup>(1)</sup>

(Ανταγωνισμός — Διοικητική διαδικασία — Εξέταση των καταγγελιών — Παράβαση του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 81 ΕΚ) — Διοικητικό έγγραφο περί θέσεως στο αρχείο — Επανεναρξη της διαδικασίας — Αιτιολογία — Υποχρέωση — Περιεχόμενο — Συμφωνία συνεργασίας — Ρήτρα αμοιβαίας αποκλειστικότητας εφοδιασμού — Ρήτρα περί μη ανταγωνισμού)

(2000/C 102/39)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Στην υπόθεση -241/97, *Stork Amsterdam BV*, με έδρα Άμστερνταμ, εκπροσωπούμενη από τον A. J. Braakman, δικηγόρο Ρότερνταμ (Κάτω Χώρες), με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο των Loesch και Wolter, 11, rue Goethe, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Wouter Wils και Hans Gilliams), υποστηριζόμενης από τη Serac Group, με έδρα το Παρίσι, εκπροσωπούμενη από τη Mary-Claude Mitchell, δικηγόρο Παρισιού, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Guy Harles, 8-10, rue Mathias Hardt, με αντικείμενο προσφυγή με την οποία ζητείται η ακύρωση της αποφάσεως που περιλαμβάνεται στο από 20 Ιουνίου 1997 έγγραφο της Επιτροπής, με την οποία απορρίφθηκε η καταγγελία που υπέβαλε η προσφεύγουσα με σκοπό να διαπιστωθεί το ασυμβίβαστο προς το άρθρο 85 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 81 ΕΚ) της συμφωνίας συνεργασίας που συνήψε η τελευταία με την εταιρία Serac Group στον τομέα της εμπορίας πλήρων γραμμών μηχανημάτων που προορίζονται για την κατασκευή πλαστικών φιαλών και το αποστειρωμένο γέμισμά τους με προϊόντα διατροφής σε υγρή κατάσταση, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους R. M. Moura Ramos, Πρόεδρο, τη V. Tiili και τον P. Mengozzi, δικαστές· γραμματέας: A. Mair, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 17 Φεβρουαρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής που περιέχεται στο από 20 Ιουνίου 1997 έγγραφο της, περί απορρίψεως της καταγγελίας που υπέβαλε η προσφεύγουσα προκειμένου να αναγνωρισθεί το ασυμβίβαστο προς το άρθρο 85 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 81 ΕΚ) της συμφωνίας συνεργασίας που συνήφθη μεταξύ *Stork Amsterdam BV* και *Serac Group* στον τομέα της εμπορίας πλήρων γραμμών μηχανημάτων που προορίζονται για την κατασκευή πλαστικών φιαλών και το αποστειρωμένο γέμισμά τους με προϊόντα διατροφής σε υγρή κατάσταση.
- 2) Η Επιτροπή φέρει τα έξοδά της, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα, πλην των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα λόγω της παρεμβάσεως της *Serac*. Η παρεμβαίνουσα *Serac* φέρει τα δικαστικά της έξοδα. Η προσφεύγουσα φέρει τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε λόγω της παρεμβάσεως της *Serac*.

<sup>(1)</sup> ΕΕ C 357 της 22.11.1997.

## ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 15ης Δεκεμβρίου 1999

στην υπόθεση T-300/97, *Benito Latino* κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων<sup>(1)</sup>

(Υπάλληλοι — Επαγγελματική ασθένεια — Έκθεση στον αμίαντο — Ποσοστό μόνιμης μερικής αναπηρίας — Παράτυπη γνωμάτευση της ιατρικής επιτροπής — Έλλειψη αιτιολογίας)

(2000/C 102/40)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-300/97, *Benito Latino*, πρώην υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος αρχικά από τον Olivier Eben, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Jean Tonner, 29 rue du Fossé, Esch-sur-Alzette, και στη συνέχεια από τους Georges Vandersanden και Laure Levi, δικηγόρους Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο την εταιρία Société de gestion fiduciaire, 2-4, rue Beck, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Julian Currall και Jean-Luc Fagnart), με αντικείμενο, αφενός την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 11ης Φεβρουαρίου 1997 με την οποία αναγνωρίστηκε η επαγγελματική ασθένεια του προσφεύγοντος και καθορίστηκε σε 5 % το ποσοστό μόνιμης μερικής αναπηρίας του, και, αφετέρου, την επίδικση αποζημιώσεως για την ηθική βλάβη που ισχυρίστηκε ότι υπέστη ο προσφεύγων, το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους A. Potocki, πρόεδρο, και τους C. W. Bellamy και A. W. H. Meij, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 15 Δεκεμβρίου 1999 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής της 11ης Φεβρουαρίου 1997 σχετικά με την αίτηση αναγνωρίσεως της επαγγελματικής ασθένειας του προσφεύγοντος.
2. Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
3. Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

<sup>(1)</sup> ΕΕ C 41 της 7.2.1998.

## ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 15ης Δεκεμβρίου 1999

στην υπόθεση T-27/98, **Albert Nardone** κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων<sup>(1)</sup>

(Υπάλληλοι — Επαγγελματική ασθένεια — Έκθεση στον αμίαντο και σε άλλες ουσίες — Ποσοστό μόνιμης μερικής αναπηρίας — Μη σύνομη γνώμη της ιατρικής επιτροπής)

(2000/C 102/41)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-27/98, **Albert Nardone**, πρώην υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Ριέτραιν (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τους **Georges Vandersanden** και **Laure Levi**, δικηγόρους Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τη *Société de gestion fiduciaire*, 2-4, rue Beck, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: **Julian Currall** και **Jean-luc Fagnart**), με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 29ης Μαΐου 1997, η οποία αφορούσε την αίτηση περί αναγνώρισεως της επαγγελματικής ασθένειας του προσφεύγοντος και η οποία καθόρισε στο 6 % το ποσοστό μόνιμης μερικής αναπηρίας του, το Πρωτοδικείο (δευτέρο τμήμα), συγκείμενο από τους **A. Rotocki**, πρόεδρο, **C. W. Bellamy** και **A. W. H. Meij**, δικαστές, γραμματέας: **H. Jung**, εξέδωσε στις 15 Δεκεμβρίου 1999 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής της 29ης Μαΐου 1997, που αφορούσε την αίτηση περί αναγνώρισεως της επαγγελματικής ασθένειας του προσφεύγοντος.
2. Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

<sup>(1)</sup> ΕΕ C 94 της 28.3.1998.

## ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 10ης Φεβρουαρίου 2000

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-32/98 και T-41/98, Κυβέρνηση των Ολλανδικών Αντιλλών κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων<sup>(1)</sup>

(Σύνδεση των υπερποντίων χωρών και εδαφών με την Κοινότητα — Κανονισμός (ΕΚ) 2352/97 — Κανονισμός (ΕΚ) 2494/97 — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Απόφαση ΥΧΕ — Μέτρο διασφάλισης — Αιτιώδης σύνδεσμος)

(2000/C 102/42)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-32/98 και T-41/98, Κυβέρνηση των Ολλανδικών Αντιλλών, εκπροσωπούμενη από τους **M. Slotboom** και **P. V. F. Bos**, δικηγόρους Ρότερνταμ, με αντικείμενο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο **M. Loesch**, 11, rue Goethe, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: **T. van Rijn** και **P. J. Kuijper**), υποστηριζομένη από το Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωποι: **N. Díaz Abad**), με αντικείμενο, στη μεν υπόθεση T-32/98, αίτηση ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 2352/97 της Επιτροπής, της 27ης Νοεμβρίου 1997, για τη θέσπιση ειδικών μέτρων για την εισαγωγή ρυζιού που προέρχεται από υπερπόντιες χώρες και εδάφη (ΕΕ L 326, σ. 21), στη δε υπόθεση T-41/98, αίτηση ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 2494/97 της Επιτροπής, της 12ης Δεκεμβρίου 1997, για την έκδοση πιστοποιητικών εισαγωγής ρυζιού που υπάγεται στον κωδικό ΣΟ 1006 καταγωγής υπερποντίων χωρών και εδαφών, στο πλαίσιο των ειδικών μέτρων που καθιερώθηκαν από τον κανονισμό (ΕΚ) 2352/97 (ΕΕ L 343, σ. 17), το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους **M. Jaeger**, πρόεδρο, **K. Lenaerts** και **J. Azizi**, δικαστές, γραμματέας: **A. Maig**, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 10 Φεβρουαρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Συνεκδικάζει τις υποθέσεις T-32/98 και T-41/98 προς έκδοση κοινής αποφάσεως.
- 2) Ακυρώνει τον κανονισμό (ΕΚ) 2352/97 της Επιτροπής, της 27ης Νοεμβρίου 1997, για τη θέσπιση ειδικών μέτρων για την εισαγωγή ρυζιού που προέρχεται από υπερπόντιες χώρες και εδάφη.
- 3) Ακυρώνει τον κανονισμό (ΕΚ) 2494/97 της Επιτροπής, της 12ης Δεκεμβρίου 1997, για την έκδοση πιστοποιητικών εισαγωγής ρυζιού που υπάγεται στον κωδικό ΣΟ 1006 καταγωγής υπερποντίων χωρών και εδαφών, στο πλαίσιο των ειδικών μέτρων που καθιερώθηκαν από τον κανονισμό (ΕΚ) 2352/97.

- 4) Η Επιτροπή θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα της Κυβερνήσεως των Ολλανδικών Αντιλλών σε αμφότερες τις υποθέσεις.
- 5) Το παρεμβαίνον θα φέρει τα δικαστικά του έξοδα σε αμφότερες τις υποθέσεις.

(<sup>1</sup>) EE C 113 της 11.4.1998 και C 137 της 2.5.1998.

- 3) Καταργεί τη δίκη ως προς την προσφυγή στην υπόθεση T-151/98.

- 4) Η Επιτροπή φέρει το σύνολο των δικαστικών εξόδων.

(<sup>1</sup>) EE C 151 της 16.5.1998 και C 358 της 21.11.1998.

### ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 3ης Φεβρουαρίου 2000

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-46/98 και T-151/98, Conseil des communes et régions d'Europe (CCRE) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (<sup>1</sup>)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Αναπτυξεως — Μείωσης της χρηματοοικονομικής συνδρομής — Έλλειψη αιτιολογίας — Νόμιμη εμπιστοσύνη — Ασφάλεια δικαίου)

(2000/C 102/43)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-46/98 και T-151/98, Conseil des communes et régions d'Europe (CCRE) που εδρεύει στο Παρίσι, εκπροσωπούμενο από τον Daniel M. Tomasevic και στη συνέχεια από τον Francis Herbert, δικηγόρους Βρυξελλών με τόπο επιδόσεων, στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο της Katia Manhaeve, 56-58, rue Charles Martel, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Peter Oliver), με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής περί μείωσης της χρηματοοικονομικής συνδρομής που χορήγησε στην προσφεύγουσα το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Αναπτύξεως βάσει του προγράμματος European city cooperation system, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους R. M. Moura Ramos, πρόεδρο, και V. Tiili και P. Mengozzi, δικαστές· γραμματέας: A. Maig, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 3 Φεβρουαρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής που περιέχεται στο 97009405 F χρεωστικό σημείωμα σχετικά με το υπ' αριθ. 91/00/29/003 πρόγραμμα European City cooperation, που εκδόθηκε τον Δεκέμβριο του 1997 και τροποποιήθηκε στις 15 Ιουλίου 1998, όσον αφορά την άρνηση της Επιτροπής να συγχρηματοδοτήσει τις δαπάνες που κήρυξε μη επιλέξιμες· πλην εκείνων που συνδέονται με τα Etats généraux του Στρασβούργου για τα ποσά των 101 598 και 256 882 Ecu.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή στην υπόθεση T-46/98.

### ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 1ης Φεβρουαρίου 2000

στην υπόθεση T-63/98: Transpo Maastricht BV και Marco Ooms κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (<sup>1</sup>)

(Εσωτερική ναυσιπλοΐα — Διαρθρωτική εξυγίανση — Εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) 1101/89 — Αποκλείεται)

(2000/C 102/44)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Στην υπόθεση T-63/98, Transpo Maastricht BV, εδρεύουσα στο Μάαστριχτ (Κάτω Χώρες) και Marco Ooms, κάτοικος Terneuzen (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενοι από τον J. van Dam, δικηγόρο Ρότερνταμ, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον F. Entringer, 34 A, rue Philippe II, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Lugard και L. Rignataro), με αντικείμενο προσφυγή περί ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 13ης Φεβρουαρίου 1998, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα των προσφευγόντων περί εφαρμογής για το σκάφος Durance, της ευεργετικής διατάξεως του άρθρου 8, παράγραφος 3, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1101/89 του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 1989, σχετικά με τη διαρθρωτική εξυγίανση της εσωτερικής ναυσιπλοΐας (EE L 116, σ. 25), το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. D. Cooke, πρόεδρο· και R. García-Valdecasas και P. Lindh, δικαστές· γραμματέας: J. Palacio González, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε την 1η Φεβρουαρίου 2000 το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Οι προσφεύγοντες φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα καθώς και, αλληλεγγύως, τα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής.

(<sup>1</sup>) EE C 184 της 13.6.1998.

## ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 16ης Δεκεμβρίου 1999

στην υπόθεση T-143/98, Michael Cendrowicz κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων<sup>(1)</sup>

(Υπάλληλοι — Διορισμός — Καθορισμός του επιπέδου της προς πλήρωση θέσεως — Προκήρυξη κενής θέσεως — Συγκριτική εξέταση των προσόντων — Πρόδηλη πλάνη)

(2000/C 102/45)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-143/98, Michael Cendrowicz, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τον Marc-Albert Lucas, δικηγόρο Λιέγης, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τη fiduciaire Myson SARL, 1, rue Glesener, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Christine Berardis-Kayser και Florence Duvieusart-Clatuche), με αντικείμενο, αφενός, αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής περί διορισμού του Carlos Camino στη θέση COM/98/97, του προϊσταμένου της διοικητικής μονάδας 1 «Ινδία, Νεπάλ, Μπουτάν, Σρι-Λάνκα» της Διευθύνσεως Γ «Νότια και Νοτιοανατολική Ασία» της Γενικής Διευθύνσεως Εξωτερικών Σχέσεων Γ: Νότιος Μεσόγειος, Μέση και Εγγύς Ανατολή, Λατινική Αμερική, Νότια και Νοτιοανατολική Ασία και συνεργασία Βορρά-Νότου (ΓΔ ΙΒ), της αποφάσεως περί απορρίψεως της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος για τη θέση αυτή και, καθόσον είναι αναγκαίο, της αποφάσεως περί απορρίψεως της διοικητικής του ενστάσεως και, αφετέρου, αίτημα αποζημιώσεως, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους R. M. Moura Ramos, Πρόεδρο, την V. Tiili και τον P. Mengozzi, δικαστές· γραμματέας: A. Mair, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 16ης Δεκεμβρίου 1999 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

<sup>(1)</sup> ΕΕ C 340 της 7.11.1998.

## ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 15ης Δεκεμβρίου 1999

στην υπόθεση T-144/98, Dino Cantoreggi κατά Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο<sup>(1)</sup>

(Υπάλληλοι — Προαγωγή — Συγκριτική εξέταση των προσόντων)

(2000/C 102/46)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-144/98, Dino Cantoreggi, υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τον Eric Boigelot, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Louis Schiltz, 2, rue du Fort Rheinsheim, κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (εκπρόσωποι: Γιάννης Παντάλης και Denis Waelbroeck), υποστηριζόμενος από τον N, εκπροσωπούμενο από τους Jean-Noël Louis και Greta-Françoise Parmentier, δικηγόρους Βρυξελλών, και την Cathy Arendt, δικηγόρο Λουξεμβούργου, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο της τελευταίας, 49, boulevard Royal, με αντικείμενο την ακύρωση αποφάσεως περί μη προαγωγής, το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους A. Rotocki, πρόεδρο, J. Pirrung και A. W. H. Meij, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 15ης Δεκεμβρίου 1999 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει τις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 12ης Φεβρουαρίου, της 25ης Φεβρουαρίου και της 22ας Ιουνίου 1998, με αντικείμενο, αντιστοίχως, τον διορισμό του N. στη θέση του προϊσταμένου του τμήματος «τεχνική διαχείριση κτιρίων», την απόρριψη της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος για τη θέση αυτή και την απόρριψη της διοικητικής ενστάσεως του προσφεύγοντος.
- 2) Καταδικάζει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα έξοδά του και στα έξοδα του προσφεύγοντος.
- 3) Ο N., παρεμβαίνων, θα φέρει τα δικά του έξοδα.

<sup>(1)</sup> ΕΕ C 340 της 7.11.1998.

## ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 16ης Δεκεμβρίου 1999

στην υπόθεση T-198/98, **Micro Leader Business** κατά  
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων<sup>(1)</sup>

(Ανταγωνισμός — Καταγγελία — Απόρριψη — Άρθρα  
85 και 86 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρα 81 ΕΚ και 82  
ΕΚ) — Απαγόρευση εισαγωγής λογισμικών κυκλοφορούντων  
στο εμπόριο τρίτης χώρας — Εξάντληση των δικαιωμάτων  
του δημιουργού — Οδηγία 91/250/ΕΟΚ)

(2000/C 102/47)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-198/98, **Micro Leader Business**, με έδρα το Aulnay-sous-Bois (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον Silvestre Tandean de Marsac, δικηγόρο Παρισιού, με αντικλητους στο Λουξεμβούργο τους δικηγόρους Brucher και Seimetz, 10, rue de Vianden, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: αρχικώς José Crespo Carrillo και Loïc Guérin, στη συνέχεια Giuliano Marengo και L. Guérin), με αντικείμενο αίτηση ακρόασης της αποφάσεως της Επιτροπής της 15ης Οκτωβρίου 1998 (υπόθεση IV/36.219 — **Micro Leader** κατά **Microsoft**), με την οποία απερρίφθη οριστικώς η καταγγελία της προσφεύγουσας, η οποία κατέκρινε ως αντίθετες προς τα άρθρα 85 και 86 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρα 81 ΕΚ και 82 ΕΚ) τις ενέργειες των εταιριών **Microsoft France** και **Microsoft Corporation** προς εμπόδιση της εισαγωγής στη Γαλλία λογισμικών σήματος **Microsoft** στη γαλλική γλώσσα, που κυκλοφορούν στον Καναδά, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Jaeger, Πρόεδρο, K. Lenaerts και J. Azizi, δικαστές, γραμματέας: A. Mair, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 16 Δεκεμβρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής της 15ης Οκτωβρίου 1998 (υπόθεση IV/36.219 — **Micro Leader** κατά **Microsoft**), με την οποία απορρίφθηκε η καταγγελία της προσφεύγουσας, η οποία κατέκρινε ως αντίθετες προς τα άρθρα 85 και 86 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρα 81 ΕΚ και 82 ΕΚ) τις ενέργειες των εταιριών **Microsoft France** και **Microsoft** προς εμπόδιση της εισαγωγής στη Γαλλία λογισμικών σήματος **Microsoft** στη γαλλική γλώσσα, που κυκλοφορούν στον Καναδά.

2) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

<sup>(1)</sup> ΕΕ C 71 της 13.3.1999.

## ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 3ης Φεβρουαρίου 2000

στην υπόθεση T-60/99, **Malcolm Townsend** κατά Επιτροπής  
των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων<sup>(1)</sup>

(Υπάλληλοι — Κοινό σύστημα ασφαλίσεως κατά των κινδύνων ασθενείας — Κάλυψη του συζύγου)

(2000/C 102/48)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-60/99, **Malcolm Townsend**, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Sterrebeek (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τους J.-N. Louis Noël και G.-F. Parmentier, δικηγόρους Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, τη fiduciaire Myson SARL, 30, rue de Cessange, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Curall και F. Duvieusart-Clotuche), με αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως του Γραφείου Εκκαθαρίσεων των Βρυξελλών της 12ης Μαρτίου 1998 περί αρνήσεως επιστροφής στον προσφεύγοντα ορισμένων ιατρικών εξόδων της συζύγου του, το Πρωτοδικείο (δικάζον ως μονομελές), συγκείμενο από την V. Tiili, δικαστής: γραμματέας: J. Palacio González, εξέδωσε στις 3 Φεβρουαρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

<sup>(1)</sup> ΕΕ C 160 της 5.6.1999.

## ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 7ης Φεβρουαρίου 2000

στην υπόθεση T-168/94 (92), **Blackspur DIY Ltd κ.λπ.** κατά  
Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως<sup>(1)</sup>

(«Υπολογισμός των δικαστικών εξόδων»)

(2000/C 102/49)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-168/94, **Blackspur DIY Ltd**, με έδρα το Unsworth, Bury (Ηνωμένο Βασίλειο), Steven Kellar, J.M.A. Glancy και Ronald Cohen, κάτοικοι Manchester (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενοι από τον K. P. E. Lasok, barrister, ενεργούντα βάσει εντολής του C. Khan, solicitor, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τη δικηγόρο Maria Dennewald, 12, avenue

de la Porte Neuve, κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωποι: Frédéric Anton και Georg Berrisch), που έχει ως αντικείμενο αίτηση υπολογισμού των δικαστικών εξόδων, που υποβλήθηκε κατόπιν της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 18ης Σεπτεμβρίου 1995, T-168/94, Blackspur κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής (Συλλογή 1995, σ. II-2627), το Πρωτοδικείο (πρώτο πενταμελές τμήμα), συγκείμενο από τους B. Vesterdorf, Πρόεδρο, A. Rotocki, A. W. H. Meij, M. Βηλαρά και N. Forwood, δικαστές· γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 7 Φεβρουαρίου 2000 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

Το συνολικό ποσό των δικαστικών εξόδων το οποίο συνυποχρεούνται εις ολόκληρον να καταβάλουν στο Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως οι Blackspur DIY Ltd, Steven Kellar, J.M.A. Glancy και Ronald Cohen, ορίζεται σε 32 860 DM.

(<sup>1</sup>) EE C 277 της 15.10.1993.

#### ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 4ης Φεβρουαρίου 2000

στην υπόθεση T-147/96, Howard Batho κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (<sup>1</sup>)

**(Υπάλληλοι — Ένσταση απαραδέκτου — Νέο και ουσιώδες πραγματικό περιστατικό — Επιβεβαιωτική πράξη — Κατάταξη σε βαθμό — Άρθρο 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ)**

(2000/C 102/50)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-147/96, Howard Batho, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Honnekinberg (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τους J. N. Louis και T. Demasure, δικηγόρους Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Société de gestion fiduciare SARL, 2-4, rue Beck, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Valsesia και J. Curall), με αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 12ης Φεβρουαρίου 1996, περί της κατατάξεως του προσφεύγοντος, το Πρωτοδικείο (μονομελές), εξέδωσε στις 4 Φεβρουαρίου 2000 διάταξη της οποίας το διατακτικό έχει ως εξής:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Έκαστος των διαδίκων φέρει τα δικά του έξοδα.

(<sup>1</sup>) EE C 354 της 23.11.1996.

#### ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 6ης Δεκεμβρίου 1999

στην υπόθεση T-81/98, Patricia Boyes κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (<sup>1</sup>)

**(Θάνατος της προσφεύγουσας — Οι κληρονόμοι δεν συνεχίζουν τη δίκη — Κατάργηση της δίκης)**

(2000/C 102/51)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-81/98, Patricia Boyes, κάτοικος Porlock (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τον Becket Bedford, Barrister Αγγλίας και Ουαλλίας και από τους John Kelly, Sarah Ferdinand και Jatinder Sadhu, του γραφείου Ferdinand Kelly, Solicitors, 21, Bennetts Hill, Μπέρμιγχαμ κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Klaus Wiedner και Xavier Lewis), υποστηριζόμενη από την εταιρία The Grand Pub Company Ltd, εδρεύουσα στο Λονδίνο, εκπροσωπούμενη από τους John Boyce και Bertrand Louveaux, Solicitors, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Philippe Hoss, 2, place Winston Churchill, με αντικείμενο, αφενός, την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 5ης Μαρτίου 1998 (υπόθεση IV/94.907/F3 — NAIL) με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση που είχε υποβάλει η προσφεύγουσα βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτου κανονισμού εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25), σχετικά με τη στερεότυπη σύμβαση μισθώσεως που χρησιμοποιεί η εταιρία Inntrepreneur Estates Limited για την εκμίσθωση καταστημάτων πωλήσεως ποτών που διαθέτει στο Ηνωμένο Βασίλειο, η οποία επιβάλλει στους πωλητές την υποχρέωση αποκλειστικής αγοράς συγκεκριμένων τύπων μπίρας από τον προμηθευτή που ορίζει ο ιδιοκτήτης και, αφετέρου, αίτημα αποκαταστάσεως της ζημίας που φέρεται προκληθείσα από την απόφαση αυτή, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους K. Lenaerts, πρόεδρο και J. Azizi και M. Jaeger, δικαστές· γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 6 Δεκεμβρίου 2000 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Καταργείται η δίκη.
- 2) Κάθε διάδικος, περιλαμβανομένης και της παρεμβαίνουσας, φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(<sup>1</sup>) EE C 234 της 25.7.1998.



## ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 15ης Δεκεμβρίου 1999

στην υπόθεση T-191/98 R II, Cho Yang Shipping Co. Ltd  
κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων(Ανταγωνισμός — Καταβολή προστίμου — Τραπεζική  
εγγύηση — Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Περι-  
πτωση επείγοντος — Προσωρινά μέτρα)

(2000/C 102/52)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-191/98 R II, Cho Yang Shipping Co. Ltd, με έδρα τη Σεούλ (Νότιος Κορέα), εκπροσωπούμενη από τους Nicolas Bromfield και Christopher Thomas, solicitors, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το γραφείο των De Bandt, Van Hecke, Lagae και Loesch, 11, Rue Goethe κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Richard Lyal), με αντικείμενο αίτηση αναστολής εκτελέσεως της απόφασης 1999/243/ΕΚ της Επιτροπής, της 16ης Σεπτεμβρίου 1998, σχετικά με μια διαδικασία εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης ΕΚ (υπόθεση IV/35.134 — Συμφωνία Διατλαντικής Ναυτιλιακής Διάσκεψης) (ΕΕ 1999 L 95, σ. 1) στο μέτρο που επιβάλλει στην προσφεύγουσα, με το άρθρο 8, πρόστιμο ύψους 13 750 000 ευρώ, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου εξέδωσε στις 15 Δεκεμβρίου 1999 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Αναστέλλει την εκτέλεση της υποχρέωσης της προσφεύγουσας να συστήσει υπέρ της Επιτροπής τραπεζική εγγύηση ως προϋπόθεση για τη μη άμεση είσπραξη του προστίμου που της επιβλήθηκε με το άρθρο 8 της απόφασης 1999/243/ΕΚ της Επιτροπής της 16ης Σεπτεμβρίου 1998, σχετικά με μια διαδικασία εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης ΕΚ (υπόθεση IV/35.134 — Συμφωνία Διατλαντικής Ναυτιλιακής Διάσκεψης), μέχρις εκδόσεως διατάξεως επί της παρούσας διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.
2. Η χορηγούμενη με το σημείο 1 του παρόντος διατακτικού αναστολή παύει να παράγει έννομα αποτελέσματα εάν, πριν από την 1η Απριλίου 2000, η προσφεύγουσα δεν προσκομίσει στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου τα ακόλουθα έγγραφα:
  - α) του ετήσιου λογαριασμούς της (*balance sheet, statement of income, statement of cash flow*) σχετικά με το οικονομικό έτος που κλείνει στις 31 Δεκεμβρίου 1999, ελεγμένους και πιστοποιημένους από γραφείο λογιστικού ελέγχου διεθνούς φήμης.
  - β) έγγραφο του αναφερθέντος υπό στοιχείο α' γραφείου με το οποίο θα βεβαιώνεται ότι οι εν λόγω ετήσιοι λογαριασμοί απεικονίζουν το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με την απόφαση 1993/243, κεφάλαιο και τόκους.

3. Μέχρις εκδόσεως αποφάσεως επί της παρούσας διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα εξακολουθεί να είναι τοκοφόρο με επιτόκιο 7,5 % σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 της απόφασης 1993/243.

## ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 10ης Φεβρουαρίου 2000

στην υπόθεση T-5/99, Παντελής Ανδριώτης κατά Επιτροπής  
των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και Ευρωπαϊκού Κέντρου για  
την Ανάπτυξη της Επαγγελματικής Κατάρτισης (Cedefop)<sup>(1)</sup>(Cedefop — Διαδικασία συνάψεως δημόσιας σύμβασης  
παροχής υπηρεσιών — Πρόσκληση για την υποβολή  
προσφορών σχετικά με υπηρεσίες αρχιτέκτονα — Μη  
δημοσίευση ανακοινώσεως σχετικά με τα αποτελέσματα  
της διαδικασίας κατακύρωσεως — Έννομο συμφέρον —  
Προδήλως απαράδεκτο)

(2000/C 102/53)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Στην υπόθεση T-5/99, Παντελής Ανδριώτης, κάτοικος Θεσσαλονίκης (Ελλάδα), εκπροσωπούμενος από τη Στ. Ιωαννίδου, δικηγόρο Θεσσαλονίκης, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τη δικηγόρο E. Korn, 21, rue Nassau, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Δ. Τριανταφύλλου) και Ευρωπαϊκού Κέντρου για την Ανάπτυξη της Επαγγελματικής Κατάρτισης (Cedefop), (εμπρόσωποι: Χ. Καλλιπολίτης και Β. Wägenbaur), με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως των σιωπηρών αποφάσεων με τις οποίες οι καθόν αρνήθηκαν να ενημερώσουν εγγράφως τον προσφεύγοντα σχετικά με τη δημοσίευση στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* της συνάψεως σύμβασης κατόπιν της υπ' αριθ. ΑΡΟ/97/005 προκηρύξεως διαγωνισμού του Cedefop (ΕΕ 1997, S 139, σ. 44), το Πρωτοδικείο (δευτερο τμήμα), συγκείμενο από τους J. Pitzung, πρόεδρο, A. Potocki και A. W. H. Meij, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 10 Φεβρουαρίου 2000 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
- 2) Ο προσφεύγων θα φέρει τα έξοδά του, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Επιτροπή και το Cedefop.

<sup>(1)</sup> ΕΕ C 71 της 13.3.1999.

**ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ****της 16ης Δεκεμβρίου 1999****στην υπόθεση T-153/99, Luciano Simonella κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων<sup>(1)</sup>****(Υπάλληλος — Μη προαγωγή — Προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημιώσεως — Προδήλως απαράδεκτο)**

(2000/C 102/54)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-153/99, Luciano Simonella, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Howald (Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου), εκπροσωπούμενος από την Rosario Grasso, δικηγόρο Λουξεμβούργου, με αντίκλητο την ίδια, 35, rue Notre-Dame, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Christine Berardis-Kayser και Alberto Dal Ferro), που είχε ως αντικείμενο, πρώτον, αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως με την οποία απορρίφθηκε σιωπηρώς η διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος-ενάγοντος που είχε πρωτοκολληθεί στις 25 Νοεμβρίου 1998 και, δεύτερον, αίτημα αποζημιώσεως για την υλική ζημία και ηθική βλάβη που αυτός υπέστη, το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους J. Pitting, πρόεδρο, A. Rotocki και A. W. H. Meij, δικαστές· γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 16 Δεκεμβρίου 1999, διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
- 2) Έκαστος των διαδίκων φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

(<sup>1</sup>) ΕΕ C 246, της 28.8.1999.

**Προσφυγή της Fédération Nationale d'Agriculture Biologique des régions de France (FNAB) κ.λπ., κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ασκήθηκε στις 15 Νοεμβρίου 1999**

**(Υπόθεση T-268/99)**

(2000/C 102/55)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Fédération Nationale d'Agriculture Biologique des régions de France (FNAB), το Syndicat européen des Transformateurs et Distributeurs de Produits de l'Agriculture Biologique (SETRAB), που εδρεύουν στο Παρίσι και η SARL Est Distribution Biogram, με έδρα το Château-Salins (Γαλλία), εκπροσωπούμενοι από τους Catriona Hatton και Dirk Leermakers, δικηγόρους Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο του τελευταίου, 5, place du Théâtre άσκησε στις 15 Νοεμβρίου 1999 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να διαπιστώσει ότι η παρέκκλιση που προβλέπεται στο άρθρο 1, παράγραφος 7, του κανονισμού 1804/99 μπορεί να αποσπαστεί από τον υπόλοιπο κανονισμό και να την ακυρώσει·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

*Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα*

Οι προσφεύγοντες στην παρούσα υπόθεση είναι επαγγελματικοί φορείς αναγνωρισμένοι από το Γαλλικό Υπουργείο Γεωργίας που συνενώνουν τοπικές οργανώσεις βιοκαλλιεργητών με σκοπό την προάσπιση και την εκπροσώπηση των συμφερόντων τους και την προώθηση της βιολογικής καλλιέργειας.

Η προσφυγή βάλλει κατά του κανονισμού 1804/99 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουλίου 1999, με τον οποίο τροποποιείται, προκειμένου να συμπεριληφθούν σε αυτόν τα κτηνοτροφικά προϊόντα, ο κανονισμός 2092/91 του Συμβουλίου, περί του βιολογικού τρόπου παραγωγής γεωργικών προϊόντων και των σχετικών ενδείξεων στα γεωργικά προϊόντα και τα είδη διατροφής· στο βαθμό που προβλέπει την προσθήκη, στο άρθρο 5 του τροποποιημένου κανονισμού, παρεκκλίσεως με την οποία παρέχεται η δυνατότητα να συνεχίσουν αν χρησιμοποιούνται τα σήματα που αναφέρονται στις βιολογικές καλλιέργειες έως την 1η Ιουλίου 2006, για τον χαρακτηρισμό προϊόντων μη προερχομένων από βιολογικές καλλιέργειες, εφόσον μια σαφής ένδειξη υποδηλώνει ότι τα προϊόντα δεν έχουν υποβληθεί σε επεξεργασία κατά τον τρόπο βιολογικής παραγωγής που επιβάλλει ο κανονισμός αυτός.

Προς στήριξη των ισχυρισμών τους, οι προσφεύγουσες επικαλούνται καταρχάς την παράβαση των κοινοτικών κανόνων που διέπουν τον ανταγωνισμό, καθώς και η εν λόγω παρέκκλιση έχει ως άμεση συνέπεια ότι θέτει σε δυσμενέστερη θέση τις επιχειρήσεις που παράγουν τρόφιμα προερχόμενα από βιολογικές καλλιέργειες, παρέχοντας τη δυνατότητα σε επιχειρήσεις που ουδόλως προσφεύγουν σ' αυτό το είδος καλλιέργειας να χρησιμοποιούν σήματα που αναφέρονται στον τρόπο βιολογικής καλλιέργειας.

Επιπλέον, η σύγχυση που προκαλεί στους καταναλωτές το νέο άρθρο 5 του τροποποιημένου κανονισμού πλήττει επίσης την αρχή της προστασίας του καταναλωτή, όπως ορίζεται στο άρθρο 3, στοιχείο κ', της Συνθήκης. Συγκεκριμένα, κατά την άποψη των προσφευγουσών, ο με μια μέση πληροφόρηση καταναλωτής εξομοιώνει τα προϊόντα με ένδειξη που αναφέρεται στον βιολογικό τρόπο παραγωγής με τα προϊόντα που πράγματι προέρχονται από βιολογικές καλλιέργειες. Τα σήματα αυτά, εφαρμοζόμενα κατά συνέπεια σε προϊόντα που ουδόλως προέρχονται από βιολογικές καλλιέργειες, θα προκαλέσουν, βέβαιη σύγχυση στους καταναλωτές.

Οι προσφεύγουσες επικαλούνται επίσης:

- παράβαση ουσιώδους τύπου, καθώς το Συμβούλιο δεν διαβουλεύθηκε με το Κοινοβούλιο επί της παρεκκλίσεως που αποτελεί αντικείμενο της παρούσας προσφυγής.

- παράβαση της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων καθώς και της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ, της 10ης Σεπτεμβρίου 1984, σχετικά με την παραπλανητική διαφήμιση.
- παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου, της προστασίας της νόμιμης εμπιστοσύνης, της αναλογικότητας, της απαγόρευσης των διακρίσεων και της επικουρικότητας.

**Προσφυγή της Kuwait Petroleum (Nederland) B.V. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 10 Δεκεμβρίου 1999**

(Υπόθεση T-354/99)

(2000/C 102/56)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Η εταιρία Kuwait Petroleum (Nederland) B.V., με έδρα το Ρότερνταμ (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενη από τον P.S.R.F. Mathijssen, δικηγόρο Βρυξελλών, άσκησε στις 10 Δεκεμβρίου 1999 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείου:

- α) να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 20ής Ιουλίου 1999 [C(1999) 2539 τελικό] περί κρατικής ενισχύσεως των Κάτω Χώρων υπέρ 633 ολλανδικών πρατηρίων υγρών καυσίμων στα σύνορα με τη Γερμανία<sup>(1)</sup>.
- β) να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

*Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα*

Ταυτίζονται με τους λόγους ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα που προβάλλονται στην υπόθεση T-242/99.

(<sup>1</sup>) EE L 280 της 30.10.1999, σ. 87.

**Προσφυγή της Telefon & Buch VerlagsgmbH κατά του Γραφείου εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που ασκήθηκε στις 22 Δεκεμβρίου 1999**

(Υπόθεση T-357/99)

(2000/C 102/57)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Telefon & Buch VerlagsgmbH, με έδρα το Perchtoldsdorf (Δημοκρατία της Αυστρίας), εκπροσωπούμενη από τον Hans Georg Zeiner και τη Brigitte Heaman-Dunn, του δικηγορικού γραφείου Βιέννης Zeiner & Zeiner, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Marc Feider, του δικηγορικού γραφείου Beghin, Feider, Allen & Overy, 56-58 rue Charles Martel, άσκησε, στις 22 Δεκεμβρίου 1999, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά του Γραφείου εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να τροποποιήσει την απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 21ης Οκτωβρίου 1999 επί της προσφυγής R 352/1999-3, υπό την έννοια ότι η καταχώριση του κοινοτικού σήματος UNIVERSALTELEFONBUCH, με τον αριθμό 455881, δεν αντιβαίνει προς το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα· επικουρικώς
- να ακυρώσει την απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 21ης Οκτωβρίου 1999 επί της προσφυγής R 352/1999-3·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

*Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα*

Οικείο σήμα: Λεκτικό σήμα UNIVERSAL-TELEFONBUCH — αίτηση υπ' αριθ. 455881

Προϊόν ή υπηρεσία: Προϊόντα και υπηρεσίες των κατηγοριών 9 (μεταξύ άλλων, γραμμένοι φορείς μνήμης), 16 (μεταξύ άλλων, προϊόντα τυπογραφίας), 41 (μεταξύ άλλων, εκδοτικές υπηρεσίες) και 42 (μεταξύ άλλων, υπηρεσίες συντάκτου)

Προσβληθείσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών απόφαση: Άρνηση καταχωρίσεως εκ μέρους του εξεταστή

- Λόγοι ακυρώσεως:
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94
  - Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94

**Προσφυγή της Telefon & Buch VerlagsgmbH κατά του Γραφείου εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που ασκήθηκε στις 22 Δεκεμβρίου 1999**

(Υπόθεση T-358/99)

(2000/C 102/58)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Telefon & Buch VerlagsgmbH, με έδρα το Perchtoldsdorf (Δημοκρατία της Αυστρίας), εκπροσωπούμενη από τον Hans Georg Zeiner και τη Brigitte Heaman-Dunn, του δικηγορικού γραφείου Βιέννης Zeiner & Zeiner, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον Marc Feider, του δικηγορικού γραφείου Beghin, Feider, Allen & Overy, 56-58 rue Charles Martel, άσκησε, στις 22 Δεκεμβρίου 1999, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά του Γραφείου εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να τροποποιήσει την απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 21ης Οκτωβρίου 1999 επί της προσφυγής R 351/1999-3, υπό την έννοια ότι η καταχώριση του κοινοτικού σήματος UNIVERSALKOMMUNIKATIONSVERZEICHNIS, με τον αριθμό 455873, δεν αντιβαίνει προς το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα-επικουρικό
- να ακυρώσει την απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 21ης Οκτωβρίου 1999 επί της προσφυγής R 351/1999-3.
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οικείο σήμα: Λεκτικό σήμα UNIVERSALKOMMUNIKATIONSVERZEICHNIS — αίτηση υπ' αριθ. 455873

Προϊόν ή υπηρεσία: Προϊόντα και υπηρεσίες των κατηγοριών 9 (μεταξύ άλλων, γραμμένοι φορείς μήμηης), 16 (μεταξύ άλλων, προϊόντα τυπογραφίας), 41 (μεταξύ άλλων, εκδοτικές υπηρεσίες) και 42 (μεταξύ άλλων, υπηρεσίες συντάκτου)

Προσβληθείσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών απόφαση: Άρνηση καταχωρίσεως εκ μέρους του εξεταστή

- Λόγοι ακυρώσεως:
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94
  - Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94

**Προσφυγή της Community Concepts AG κατά του Γραφείου εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που ασκήθηκε στις 24 Δεκεμβρίου 1999**

(Υπόθεση T-360/99)

(2000/C 102/59)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Community Concepts AG, με έδρα το Μόναχο (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας) (πρώην: Touchdown Gesellschaft für erfolgsorientiertes Marketing mbH), εκπροσωπούμενη από την Friederike Bahr, του δικηγορικού γραφείου Μονάχου BBLP Beiten Burkhardt Mittl & Wegener, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο Decker, Braun & Wagner, 16 Avenue Marie-Thérèse, άσκησε, στις 24 Δεκεμβρίου 1999, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά του Γραφείου εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει εν μέρει την απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 15ης Οκτωβρίου 1999 (Υπόθεση R 204/1999/-3
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οικείο σήμα: Λεκτικό σήμα «investorworld» — αίτηση υπ' αριθ. 924670

Προϊόν ή υπηρεσία: Προϊόντα και υπηρεσίες της κατηγορίας 36 (ασφάλειες, χρηματοοικονομικές υπηρεσίες)

Προσβληθείσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών απόφαση:

Λόγοι ακυρώσεως:

Άρνηση καταχωρίσεως εκ μέρους του εξεταστή

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94
- Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94

### Προσφυγή της Willi Rothley και άλλων 70 βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που ασκήθηκε στις 21 Ιανουαρίου 2000

(Υπόθεση T-17/00)

(2000/C 102/60)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Ο Willi Rothley και άλλοι 70 βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσωπούμενοι από τους Hans-Jürgen Rabe και Georg M. Berrisch, του δικηγορικού γραφείου Gaedertz, 35 Avenue de Ternuren, B-1040 Βρυξέλλες, άσκησε στις 21 Ιανουαρίου 2000 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 18ης Νοεμβρίου 1999 περί τροποποιήσεως του Εσωτερικού Κανονισμού του κατόπιν της Διοργανικής Συμφωνίας της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με τις εσωτερικές έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (στο εξής: OLAF)
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσβαλλόμενη απόφαση, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εκπλήρωσε την υποχρέωση που υπέχει από τη Διοργανική Συμφωνία. Κατά τη Συμφωνία αυτή, καθένα από τα υπογράφοντα θεσμικά όργανα οφείλει να θεσπίσει, με εσωτερική απόφαση, τα εκτελεστικά μέτρα που είναι απαραίτητα για τη διευκόλυνση της ομαλής διεξαγωγής των ερευνών που διεξάγονται στους κόλπους του από την OLAF. Η προσφυγή στρέφεται ιδίως κατά των υποχρεώσεων παροχής πληροφοριών, συνεργασίας και ανοχής που επιβάλλει στους προσφεύγοντες η απόφαση, σε συνδυασμό με τις εξουσίες της OLAF περί διενέργειας ερευνών εντός του πεδίου των εσωτερικών θεμάτων του Κοινοβουλίου. Οι υποχρεώσεις αυτές περιορίζουν παρανόμως το νομικό καθεστώς των προσφευγόντων ως βουλευτών, ιδίως δε την ανεξαρτησία της εντολής τους και την ασυλία τους.

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν κυρίως τους ακόλουθους λόγους:

— Παράβαση ουσιωδών τύπων:

Η διαδικασία που προηγήθηκε της εκδόσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως πάσχει ουσιώδη διαδικαστικά σφάλματα, δεδομένου ότι, σε πολλές περιπτώσεις, παραβιάστηκε ο Εσωτερικός Κανονισμός του Κοινοβουλίου.

— Προσβολή της ανεξαρτησίας της εντολής:

Τα δικαιώματα διεξαγωγής ερευνών και κατασχέσεως που αναγνωρίζει η προσβαλλόμενη απόφαση εκτείνονται σιωπηρώς και στην άσκηση των καθηκόντων των βουλευτών, χωρίς οι προϋποθέσεις λήψεως των μέτρων αυτών να έχουν καθοριστεί με την απαιτούμενη σαφήνεια και ακρίβεια. Επιπλέον, οι εξουσίες της OLAF για τη διεξαγωγή ερευνών είναι δυσανάλογες, δεδομένου ότι η άσκησή τους είναι δυνατή ακόμη και σε σχέση με απλές παρατυπίες.

Η υποχρέωση ενημερώσεως που προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 1, της αποφάσεως όσον αφορά ενδεχόμενα — ακόμη και μη επισύροντα ποινική δίωξη — παραπτώματα έχει ως συνέπεια ότι τα μέλη του προσωπικού του Κοινοβουλίου και οι συνεργάτες των βουλευτών υποχρεούνται να επιτηρούν διαρκώς τον τρόπο με τον οποίο οι βουλευτές ασκούν τα καθήκοντά τους. Τούτο ευνοεί τις «καταδόσεις» και τη «σπιουνιά» και βλάπτει, συνεπώς, εν γένει την ικανότητα λειτουργίας του Κοινοβουλίου.

— Προσβολή της βουλευτικής ασυλίας:

Το άρθρο 10 του πρωτοκόλλου περί προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προστατεύει γενικά τους βουλευτές από κάθε ποινική δίωξη. Το άρθρο 10, παράγραφος 1, στοιχείο β', το οποίο, αντίθετα προς το στοιχείο α', δεν παραπέμπει στα εθνικά δικαιώματα ασυλίας, δημιουργεί ένα κοινοτικό καθεστώς ασυλίας, το οποίο προστατεύει τους βουλευτές και από τις έρευνες που διενεργεί η OLAF.

— Προσβολή του δικαιώματος εξετάσεως που έχει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο:

Τα δικαιώματα της OLAF περί διενέργειας ερευνών, τα οποία προβλέπει η προσβαλλόμενη απόφαση, και οι αντίστοιχες υποχρεώσεις των βουλευτών, όσον αφορά τη συμπεριφορά που πρέπει να τηρούν, προσβάλλουν το δικαίωμα εξέτασεως που παρέχει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο το άρθρο 193, παράγραφος 1, ΕΚ, και το οποίο ασκείται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ιδίως δια της συστάσεως προσωρινών εξεταστικών επιτροπών. Οι εργασίες των επιτροπών αυτών θα παρεμποδιστούν, ενδεχομένως, ουσιωδώς, αν μια τέτοια επιτροπή και τα μέλη της δεν μπορούν να τηρήσουν το καθήκον τους εχεμύθειας έναντι της OLAF. Επιπλέον, κατ' αυτόν τρόπο κλονίζεται η θεσμική ισορροπία μεταξύ των οργάνων. Το Κοινοβούλιο δεν πρέπει να υπόκειται στην εποπτεία της εκτελεστικής εξουσίας, στην οποία ανήκει η OLAF.

— Ανίσχυρο της ιδρυτικής αποφάσεως και του κανονισμού:

Οι προσφεύγοντες προβάλλουν, δυνάμει του άρθρου 241 ΕΚ, ότι η νομική πράξη στην οποία στηρίζεται η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ανίσχυρη. Τόσο η απόφαση της Επιτροπής περί ιδρύσεως της OLAF, της 28ης Απριλίου 1999<sup>(1)</sup>, όσο και ο κανονισμός (ΕΚ) 1073/1999 του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης<sup>(2)</sup>, είναι ανίσχυρα.

Η Επιτροπή στήριξε την ιδρυτική απόφαση στο άρθρο 162 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 218 ΕΚ), ήτοι σε μια διάταξη αφορώσα την εξουσία προς εσωτερική οργάνωση, δηλαδή τον Εσωτερικό Κανονισμό. Όμως, μια τέτοια διάταξη δεν μπορεί να αποτελέσει έρεισμα για την ίδρυση ενός οργανισμού ο οποίος, στην πραγματικότητα, δεν υπάγεται, από νομικής απόψεως, στην εξουσία προς εσωτερική οργάνωση της Επιτροπής.

Επιπλέον, με την ιδρυτική απόφαση, η Επιτροπή παραιτήθηκε παρανόμως από μέρος των εξουσιών εποπτείας που της απονέμει το άρθρο 211 ΕΚ. Συγχρόνως, μεταβίβασε στην OLAF αρμοδιότητες που δεν της ανήκουν.

Τέλος, ούτε ο κανονισμός στον οποίο στηρίζεται η προσβαλλόμενη απόφαση έχει επαρκή νομική βάση, αφού το άρθρο 280 ΕΚ αφορά μόνον την καταπολέμηση της απάτης στα κράτη μέλη και, άρα, δεν καλύπτει τα κοινοτικά όργανα. Επιπλέον, οι εξουσίες της OLAF περί διενέργειας ερευνών βαίνουν πέραν του μέτρου που θα ήταν αναγκαίο για την εξιχνίαση αξιοποιούνων πράξεων εντός του Κοινοβουλίου.

<sup>(1)</sup> ΕΕ 1999, L 136, σ. 20.

<sup>(2)</sup> ΕΕ 1999, L 136, σ. 1.

#### Μερική διαγραφή των συνεκδικαζομένων υποθέσεων T-530/93 κ.λπ.<sup>(1)</sup>

(2000/C 102/61)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 24ης Ιανουαρίου 2000, ο πρόεδρος του πέμπτου τετραμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή των ονοματεπωνύμων των M.A.M. Nijenhuis καθώς και J.L.M. και W. Spikker από τον πίνακα των εναγόντων της υποθέσεως T-533/93 — συνεκδικαζόμενες υποθέσεις T-530/93 κ.λπ., R. Bathoorn κ.λπ. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

<sup>(1)</sup> ΕΕ C 334 της 9.12.93, C 27 της 28.1.94, C 43 της 12.2.94, C 59 της 26.2.94, C 90 της 26.3.94, C 103 της 11.4.94, C 120 της 30.4.94, C 132 της 14.5.94, C 233 της 20.8.94 και C 370 της 24.12.94.

#### Διαγραφή της υποθέσεως T-219/94<sup>(1)</sup>

(2000/C 102/62)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με διάταξη της 27ης Ιανουαρίου 2000, ο πρόεδρος του πέμπτου τετραμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-219/94, Hans-Hinrich Fürstenwerth κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

<sup>(1)</sup> ΕΕ C 218 της 6.8.94.

#### Διαγραφή της υποθέσεως T-206/95<sup>(1)</sup>

(2000/C 102/63)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με διάταξη της 27ης Ιανουαρίου 2000, ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-206/95, Josef Gierse κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

<sup>(1)</sup> ΕΕ C 351 της 30.12.95.

#### Διαγραφή της υποθέσεως T-15/98<sup>(1)</sup>

(2000/C 102/64)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με διάταξη της 19ης Ιανουαρίου 2000, ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-15/98, Centre d'Action Culturelle du Sart-Tilman a.s.b.l. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

<sup>(1)</sup> ΕΕ C 94 της 28.3.98.

**Διαγραφή της υποθέσεως T-161/99<sup>(1)</sup>**

(2000/C 102/65)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με διάταξη της 1ης Φεβρουαρίου 2000, ο πρόεδρος του πέμπτου τετραμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-161/99, Navigazione Libera del Golfo S.p.A. (N.L.G.) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

(<sup>1</sup>) ΕΕ C 281 της 2.10.99.

**Διαγραφή της υποθέσεως T-181/99<sup>(1)</sup>**

(2000/C 102/66)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Με διάταξη της 1ης Φεβρουαρίου 2000, ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-181/99, Centro di Ricerca e Documentazione Febbraio 74 κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

(<sup>1</sup>) ΕΕ C 281 της 2.10.99.